XXXVI. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM
Ára: 2,80 Ft
1980. ÁPRILIS 17.

Ludas Matyi

Endrődi István rajza

HA TOVÁBB DRÁGUL A BENZIN...

Alakítgatom a termékszerkezetemet

Csak nem maradok ki ebből az időszerű gazdaságossági kampányból? De mit is alakítsak át? Először arra gondoltam, hogy jegyzet helyett monodrámát nyújtok át a szerkesztőnek. Ugyanolyan lesz, mint egy jegyzet, de monodrámának nevezem el. Ő viszont beleolvas és azt mondja: ez jegyzet. Mondom: monodráma, mert így drágább. Mire nevet és azt hiszi, hogy az egész egy humoreszk. Pedig nem az! Mert ha átnyergelnék az iparra – mondjuk, édesiparos lennék –, ezzel a módszerrel már tudnék mit kezdeni.

Először is kiválasztanék egy kapós, de olcsó terméket. Legyen ez a Sport szelet, amely 1 forintos áron kezdte pályafutását és a cserearány-dúlás közepette is csak 1,50-re tudta feltornászni magát. Eltüntetem. Miután sokan hiányolják, újra forgalomba hozom, de két forintért. Ha meghagyom „Sport" szeletnek, nem biztos, hogy engedélyt kapok az áremelésre. De ha megváltoztatom a nevét, új cikk lesz belőle, így lehet drágább is. Elnevezem tehát „Szaturnusz"-nak, az ismert csomagolás szövegét úgysem olvassa el senki, szemfülesebbeknek az S betű meg ottmaradt az első helyen. De arra is ügyelek, nehogy árszintnövelést fogjanak rám. Ezért tájékoztatom a sajtót, hogy: „a fogyasztói igényekhez alkalmazkodva az édesipar növeli a viszonylag olcsó termékek részarányát". (Népszava, március 21.)

Kezd ez menni! Lehet, hogy kiterjesztem átalakító szenvedélyemet egyes ásványvizekre is. Mert olvastam, hogy a „Mohai Ágnes" azért nem jut el a budapesti üzletekbe, mert olcsóbb, mint más ásványvizek, így kisebb lenne a kereskedelem haszna. Ha drágább lenne, átvennék; tehát fel kellene emelnem az árát. De ehhez át is kell keresztelnem, legyen mondjuk..., de miért törjem én a fejemet? Majd pályázatot írok ki az elnevezésére. Igaz, a pályázat is pénzbe kerül, node majd annak a költségét is hozzácsapom az új árhoz!

Földi Iván

Baráti köreim

Kívül a borítékon a feladó: Kereskedelmi Dolgozók Radványi Barna Baráti Köre.

Belül a borítékban: csupa szemrehányás, neheztelés. Hogy én jól elintéztem a kereskedelmi dolgozók húsvétját. Voltaképpen miattam kellett az áruházakat kinyitni április 5-én. Mert én glosszáztam arról: miért nem volt tavaly aranyvasárnap, miért zárták be – sok évtizedes hagyománynak hátat fordítva – a karácsony előtti vasárnapon az áruházak? *„Karácsonykor lehetőség nyílt rá, hogy a kereskedelmi dolgozóknak is legyen – harminc év alatt legalább egyszer – négyes ünnepük, hogy kipihenjék magukat és családjukkal nyugodtan ünnepelhessenek. A kereskedelmi dolgozók merték remélni, hogy most is négyes ünnepük lesz, de az olyanok, mint ön is, szeretnek az utolsó napon vásárolni. Feltételezzük, a maga kedves felesége nem kereskedelmi dolgozó, mert akkor nem írt volna ilyen cikket."* Hát így írnak az én barátaim. Most tessék elképzelni, milyen leveleket kaphatok az Ellenségi Körömtől.

Mindent szánok-bánok, s ha már tényleg ilyen nagyhatalmú sündisznócska vagyok, hogy szavamra tárulnak-csukódnak a boltok, sietve kijelentem: nem ellenzem, hogy az idén is négynapos karácsonyuk legyen a kereskedelmi dolgozóknak. De akkor mindenkinek: az élelmiszert árulóknak, a cukorkásoknak és természetesen a pincéreknek is, ők is hadd ünnepeljenek a családjukkal.

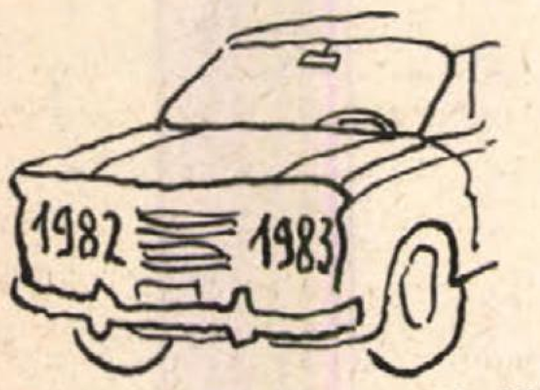
Mielőtt még a Közlekedési Dolgozók R. B. Baráti Köre megszerveződne, azt is leszögezem: legyen egyszer nekik is karácsony! Négy napig nincs busz, villamos, taxi, nincs lófrálás, furikázás, csak család van és ünnep!

A színházak, mozik személyzete, a televízió dolgozói, a múzeumőrök se tömörüljenek Baráti Körömbe, anélkül is elismerem: nekik is jár az ünnep, négy napig igazán kibírjuk kultúra meg szórakozás nélkül. És jár a négy nap a Vízművek, a Gázművek, az Elektromos és minden más Művek valamennyi dolgozójának is, miért éppen az ő családjuk rövidüljön meg?

De mi lesz, ha megalakul a Télapók és Karácsonyi Angyalok Radványi Barna Baráti Köre és követelik, hogy azt a négy napot ők is nyugalomban, munka nélkül, családi körben tölthessék?

Akkor aztán fuccs az egésznek, barátaim...

Radványi Barna

Matematika

Van szerencsém bejelenteni, hogy világraszóló matematikai felfedezés látott napvilágot kis hazánkban; a számok eddig rendíthetetlen világa alapjaiban ingott meg. Oktatási rendszerünk dicséretére válik, hogy a felfedezés nem egy nagyhírű matematikus lángelméjének gyümölcse, hanem egy kereskedelmi vállalat, a MERKUR érdeme.

Az előzményekhez tartozik, hogy az elmúlt évi rendelet hatására igen sokan lemondták gépkocsi-megrendelésüket. A hagyományos számítási módszereken nevelkedett maradék megrendelő úgy kalkulált, hogy a megfogyatkozott listán automatikusan előbbre kerül, a legrosszabb esetben is legalább kétháromhónappal.

A számtan- és matematika-tankönyvek akkor kerültek elő a fiókok és pincék mélyéről, amikor az új sorszámok eljutottak a címzettekhez. Különösnek tűnt ugyanis, hogyan lett az eredeti 1982-es visszaigazolásból 1983-as; az 1984-esből 1985-ös. Mivel az ízléses értesítésen jól látható, hogy a kitöltésben számítógép is közreműködött, az érintettek megértették, hogy ismereteik felett eljárt az idő. Az esetleges kétségeket is kizárja az értesítés alján levő szöveg: „Az új megrendelés-visszaigazolást az eredeti alapján töltöttük ki." Vagyis a MERKUR-féle matematika logikája: ha kevesebben várnak, akkor tovább várnak...

Mivel magam is boldogtalan birtokosa vagyok egy ilyen értesítésnek, be kell látnom, hogy hajdani matematika-szigorlatom szerény eredménye ma már fabatkát sem ér. Ezért tisztelettel arra kérem a MERKUR-t, hogy az ízléses értesítéshez mellékeljék számítási módszerüket; ezzel is hozzájárulva az „egy meg egy az kettő" elavult szemléletének felszámolásához.

Fodor Zoltán

Zöldalma-kór

Ha a jövő magyar kultúrtörténészei periodizálják majd a XX. század hetvenes éveit, a következő szakaszokat találják: Rexona-korszak, Atlantic-éra, Fa-évek és Zöldalma-kor vagy -kór.

1979-ben a zöld alma illatú kozmetikumok tartották lázban a magyar népet. Egy-egy áttetsző, zöldes szappanért 50–60 forintot is elkértek az illatos zugkereskedők, nem beszélve a literes mélyzöld habfürdőkről, samponokról és dezodorokról.

De nem sokáig tartott ez a csencselő jóvilág. A magyar vegyipar szélsebesen beígérte a honi zöldalma-kozmetikumok gyártását, s erre a hírre a zöldalma-alvilág alól kicsúszott a szagos talaj.

Az állami üzletekben először a zöld alma illatú jugoszláv mosópor, a Mixal jelent meg. De a Tomi mosószer-család sem tétlenkedett.

Szenzációs ötlet: minden mosópor egyforma illatú lesz. Zöld alma illatú. Igaz, hogy tőlünk nyugatra már a citrom, a mandarin stb. illat is hódít, de mi nem hagyjuk befolyásolni magunkat. Letettük a voksunkat a zöldalma mellett, és punktum. Állítólag cipőkrémből is azért van hiány, mert zöldalmásítják az illatát.

Az egész országot belengi majd a zöldalma-szag: szokás szerint megint átestünk a zöldalma túlsó oldalára. Egy idő óta már nem is tudok jóízűen beleharapni egy valódi, ropogós zöld almába: mintha szappanízű volna.

Majláth László

ELLENOLIMPIA

Komolyan mondom, már kezdem unni, hogy minden nehéz feladatot nekem kell megoldanom. Én találtam föl a spanyolviaszt (többször is), én bogoztam ki a gordiuszi csomót, én fedeztem fel Amerikát, én találtam fején a szöget, hogy csak a legfontosabbakról tegyek említést. A napokban kora hajnalban (még délelőtt tíz óra sem volt) legmélyebb álmomból ébresztett fel a telefon csengése. Izgatott női hang szólalt meg, tetejébe angolul, amikor felvettem a kagylót:

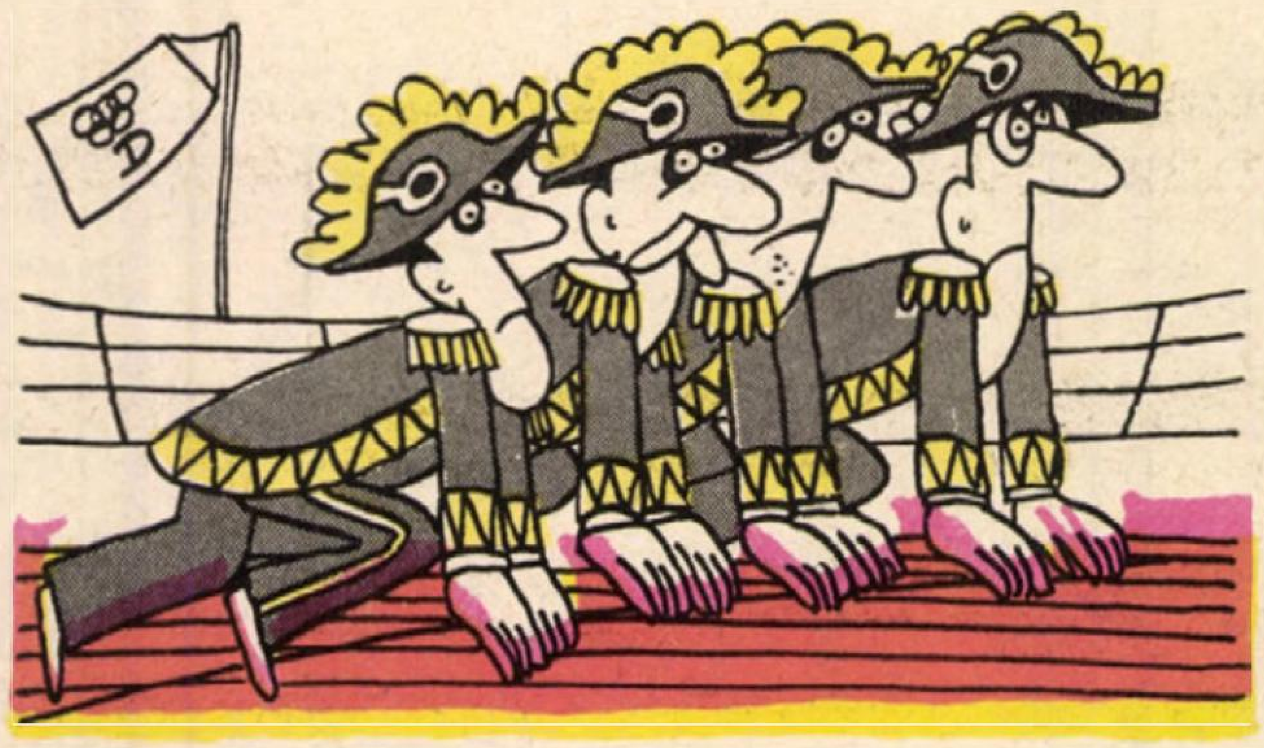
— Halló! This is Margaret Thatcher! I should like to talk to Lotzi.

— Speaking. What's up, Marg?

— Oh, I am hopelessly mixed up! Help me, please!

Vagyis — magyarul — maga Margaret Thatcher, a brit miniszterelnöknő hívott fel (valamikor rendszeresen az ő fűszerüzletükben vásároltam, onnan ismerem), s amikor megkérdeztem, mi van, amiatt panaszkodott, hogy reménytelenül összezavarták a nyilván bonyolult ügyek, s legyek szíves, segítsek neki. Kedvesen keresztnevemen szólított (Lotzi — Laci), holott mint vásárló Mr. Feleki voltam. Mindegy, változnak az idők, a demokrácia korát éljük, és minden szatócskislány a hátizsákjában hordja a miniszterelnöki kinevezést, ahogyan azt Hódító Vilmos mondta. De most egyébként is félre az osztályszempontokkal, itt egy bajbajutott politikusról van szó, aki a saját uszályába került, s nem tud kikecmeregni belőle. Thatcher asszony elmondta, hogy nyakunkon a moszkvai olimpia, amelyet Jimmy Carter bojkottálni akar, és felszólította szövetségeseit, hogy önként kövessék példáját, különben megnézhetik magukat. Nagy-Britannia azonnal csatlakozott a bojkotthoz, mert megtanulta azt a történelmi tanulságot, hogy egy volt imperialista nagyhatalomnak nem tanácsos kikezdenie egykori gyarmatával.

Igen ám, de közben kiderült, hogy a sportolók sportolni, a versenyzők versenyezni akarnak, méghozzá a moszkvai olimpián. Seb Coe, a kiváló angol középtávfutó például kijelentette, hogy ő szívesen bojkottálja az iráni olajat, az amerikai mogyorót és a svéd gyufát, de nem hajlandó bojkottálni a moszkvai olimpiát, amelyre már évek óta készül. És körülbelül ugyanez más országok sportolóinak a véleménye is. Az NSZK sportolói azt hangoztatják, hogy végre eljuthatnának Moszkvába, ami nem sikerült 1941-ben, és most itt-ott győzhetnének is. Jimmyt nagyon hidegen hallgatták az amerikai sportolók, amikor kifejtette nekik, hogy a külpolitika érdekében áldozatot kell hozniuk. Tracy Caulkins úszónő egyenesen leszögezte, hogy ha majd ő lesz az elnök, vagy a nemzetbiztonsági tanácsadó, akkor szívesen hoz áldozatot, de még fiatal ehhez. Kellemetlenkedtek a nemzeti olimpiai bizottságok is, különösen amikor Jimmy azt javasolta, hogy rendezzenek ellenolimpiát, s azon vegyen részt minden olyan

sportoló, aki ellenzi a kabuli bazárok nyitvatartását és az egynejűséget. A Nemzetközi Olimpiai Bizottság sportot kever a politikába, pedig manapság amúgy sem leányálom a politika, ő, mármint Marg legalábbis nem erről álmodozott leánykorában. Mrs. Thatcher változatlanul megmaradt egyszerű háziasszonynak, ő szokott bevásárolni, pedig visszaélnek tapasztalatlanságával, be akarják csapni a közös piacon is. És most itt van az olimpia, a bojkott, az ellenolimpia, meg minden. Mit tegyen?

Persze, tudta, kihez kell fordulnia. Egyből megsajnáltam és elkezdtem gondolkozni. Aztán villanásszerűen jutott eszembe a mentő ötlet. Érdekes, hogy egy kis lángésszel mi mindent meg lehet oldani!

— Jól van, Marg, ide figyelj! — mondtam — Megvan a megoldás.

Boldog sikolyt hallottam, aztán hozzáfogtam tervem kifejtéséhez:

— Véleményem szerint meg kell rendezni mind a két olimpiát, vagyis az olimpiai játékokat éppen úgy, mint az ellenolimpiát. A moszkvai olimpiai játékokon induljanak a sportolók, az ellenolimpián pedig a politikusok. Mint tudod, egy régi skót közmondás szerint olyan állattenyésztési és mezőgazdasági természtű megoldást kell keresni, hogy a kecske is jóllakjon és a káposzta is megmaradjon. Nos, javasolt megoldásom minden igényt kielégít. A sportolók elmennek Moszkvába és részt vesznek az olimpián. Ugyanakkor megrendezik az ellenolimpiát, mondjuk Georgia államban, Jimmy szülőföldjén, s ott elindul minden olyan politikus, aki bojkottálja a moszkvai olimpiát. Érted, Marg? A moszkvai olimpia is megmarad, s jóllaknak azok a politikusok is, akik bojkottra éheznek.

— Zseniális, Lotzi! — lelkendezett Thatcherné. — Mondd, minden sportújságíró ilyen okos?

— Hát ha nem is mind, de például Jack London, Norman Mailer és Szegő András föltétlenül, magamról nem is beszélve. De folytatom. Az ellenolimpia régi igazságtalanságot hozna helyre. Eddig az olimpiai játékokon csupa taknyos indult, süvölvények és csitrik, sihederek és sipsiricák, akik nem tisztelik az idősebbeket, sőt, van egy olyan érzésem, hogy a politikusokat kiváltképpen nem tisztelik. Eszükbe sem jutott eddig, hogy az olimpiai játékokon rajthoz engedjék állni az államfőket, a kormányfőket, a minisztereket, az államtitkárokat, a pártvezéreket. Egyetlen államfőre emlékszem, aki olimpiai bajnokságot nyert, a görög király vitorlázásban, de ott is a főudvarmester kezelte a kormányt, majd később a királyra is kedvezőtlen szelek fújtak. Summa summárum, az ellenolimpia egy eleddig elnyomott rétegnek adna alkalmat arra, hogy rejtett képességeiről számot adjon. Micsoda pompás párviadaloknak tapsolhatna a világ! Az amerikai szenátus kihívná a Lordok Házát, a kongresszus az alsóházat. Micsoda kormányközi és huntaközi versenyeket lehetne rendezni! Milyen versenyképes váltókat tudna kiállítani a londoni tőzsde és a Wall Street! Olyan új, eddig méltatlanul háttérbe szorított nemzetközi politikai sportágakban vetélkedhetnének a versenyzők, mint túszszedés, gépraablás, váltságdíjugratás, alvilágbajnokság, közép- és hosszútávbeszélés. Nemcsak öt- és tízpróbában versenyezhetnének az indulók, hanem szóhoz juthatnának a hétpróbások is. A megmaradt királyok gólkirályok lehetnének. Lennének jelölési versenyek és másféle vetélkedők, amelyekhez a zöldfülű fiatalok nem is konyítanak. Mellékesen: a moszkvai olimpia bojkottjával már amúgy is bizonyítanák, hogy az olimpiákon nem a győzelem a fontos, hanem a részvétlenség. Az ellenolimpián aztán mindenki indulna, származásra, életkorra és nemre való tekintet nélkül. Mondanom sem kell, hogy nemcsak államférfiak, hanem államhölgyek, államleányok, államnénik is indulhatnának. Te is, kedves Marg! Hogy milyen miniszterelnök vagy, arról lehet vitatkozni, de attól még nagyon jó magasugró lehetsz.

— Nahát! Szóval én is indulhatok?

— Föltétlenül. Persze a kötelező szexvizsgán még át kell esned.

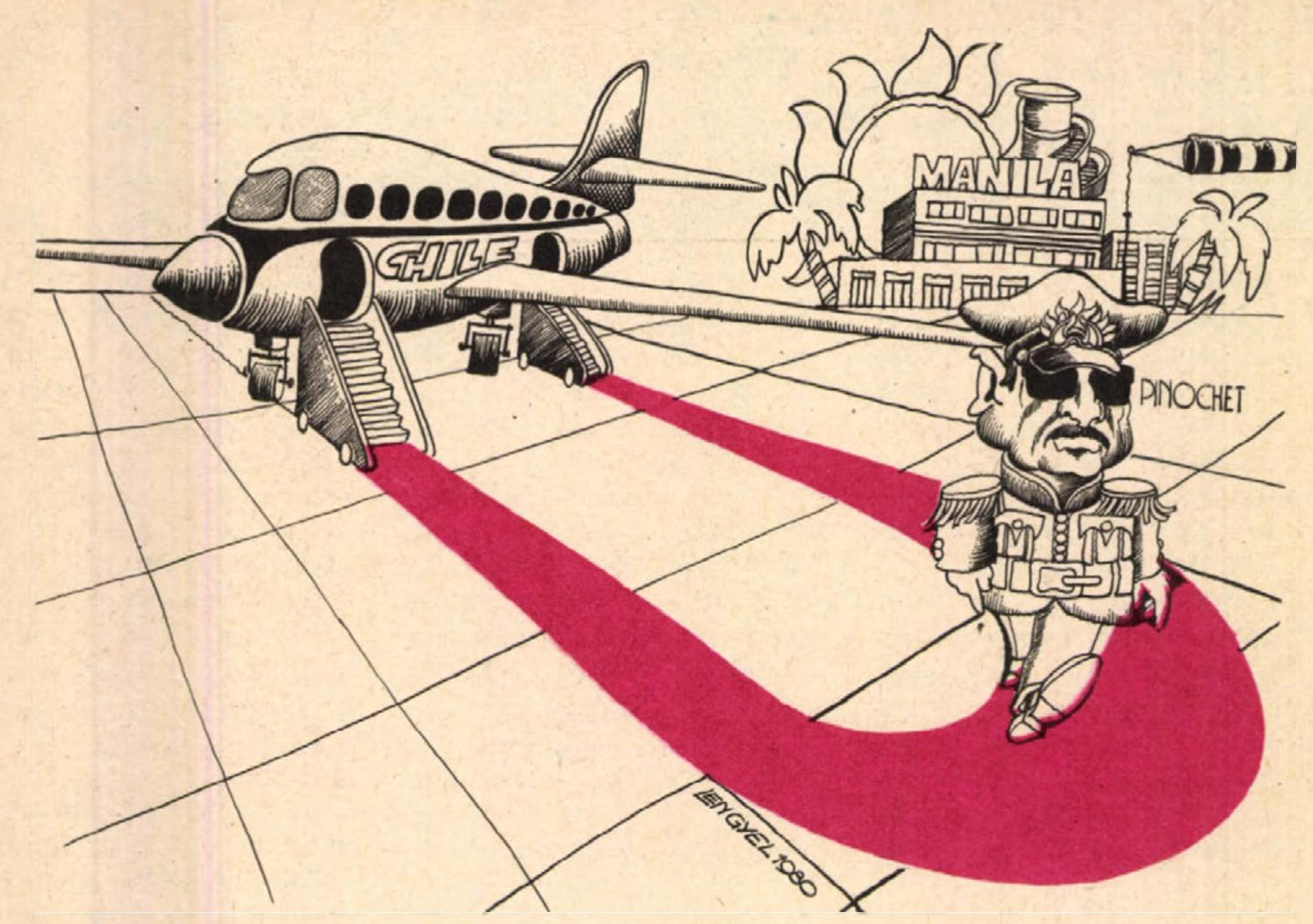
Feleki László

CARTER – HAMLET

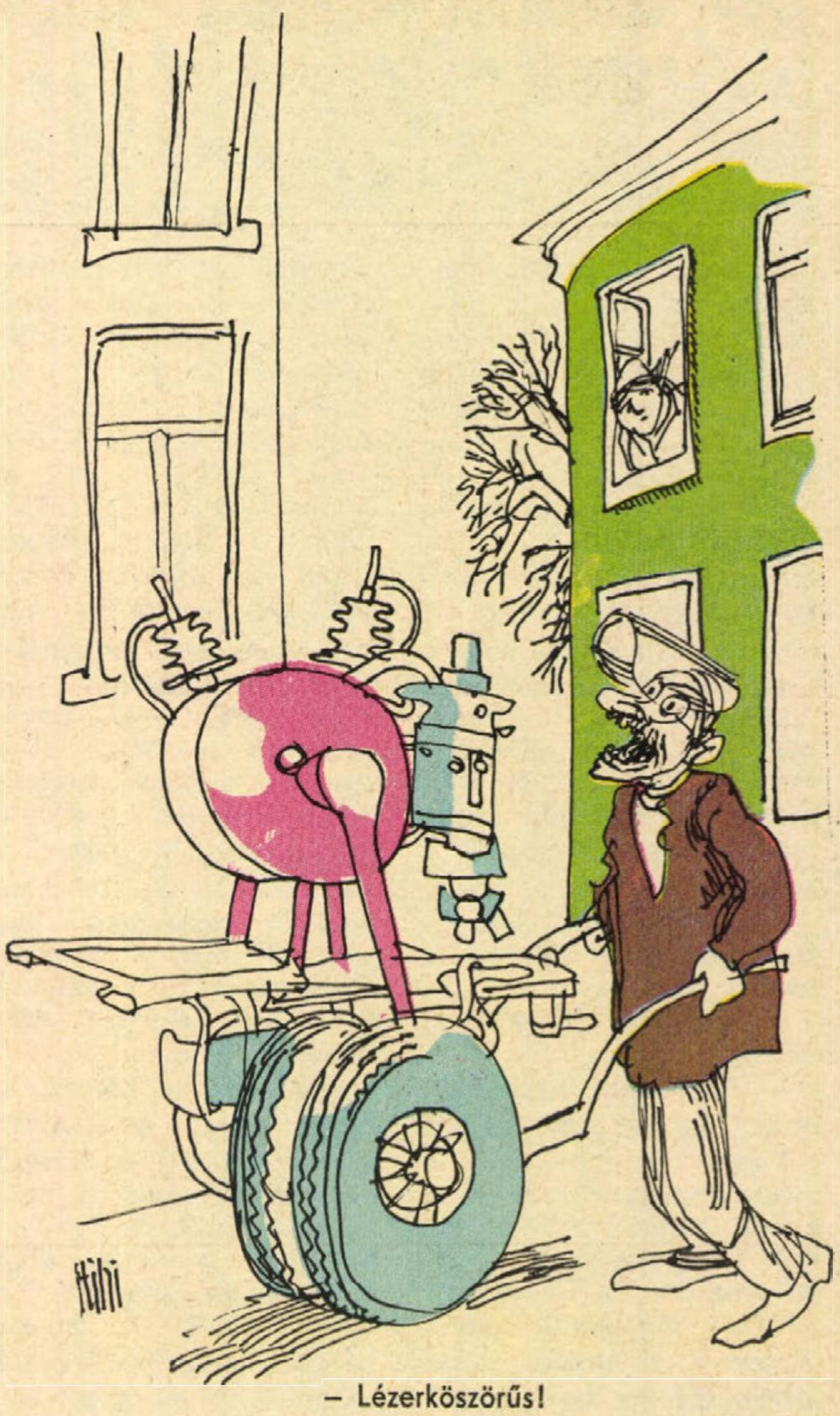

– Lenni vagy nem lenni?

ÜNNEPÉLYES FOGADTATÁS

MODERN IDŐK

– Lézerköszörűs!

— Miért iszol, barátom?

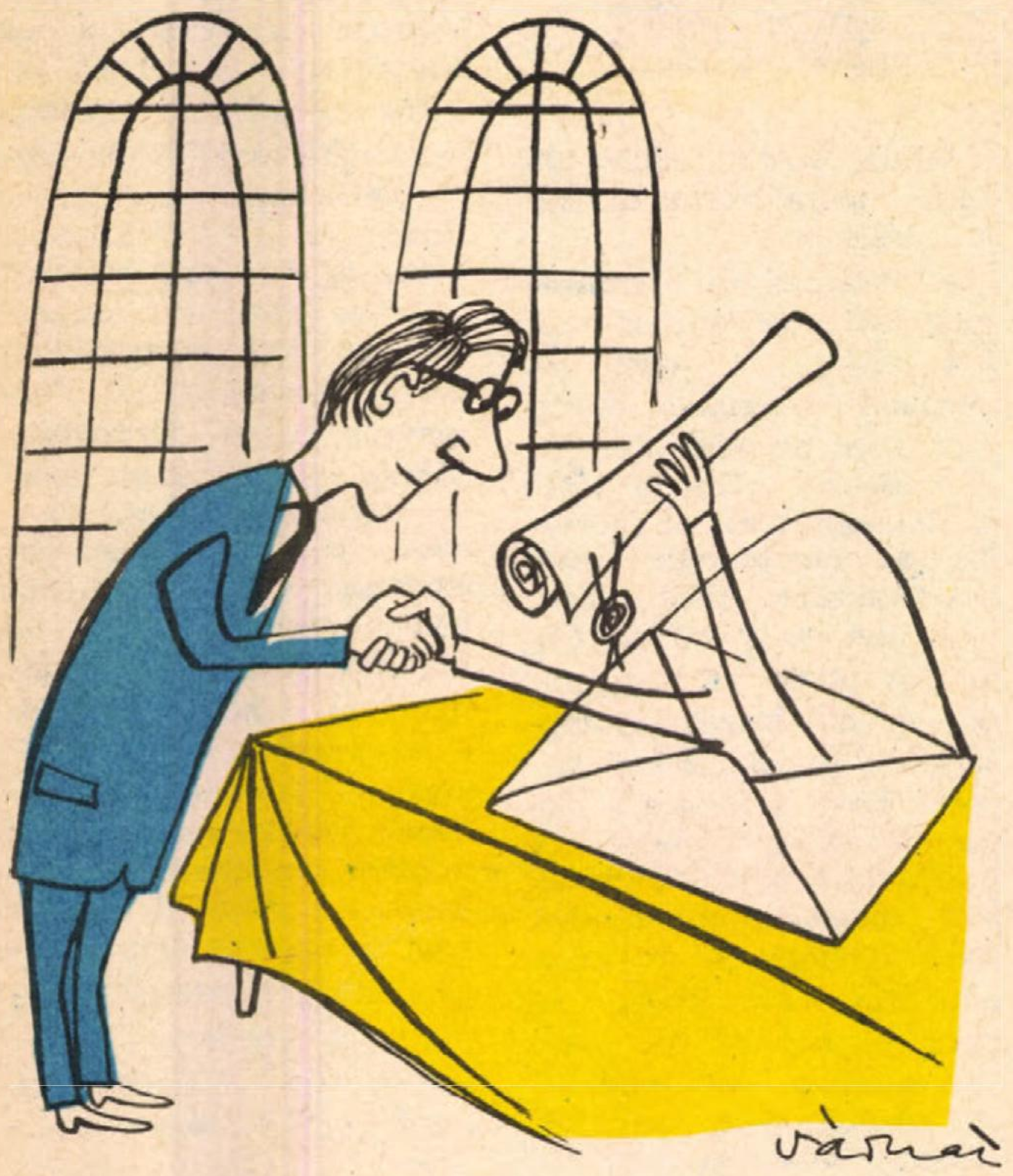
— Mert borba akarom fojtani a bánatomat. De nem sikerül, mert a gazember megtanult úszni!

Az idegenvezető elvisz egy turistacsoportot egy kastélyba. Egy mély földalatti helyiségben néhány csontvázat mutat a turistáknak.

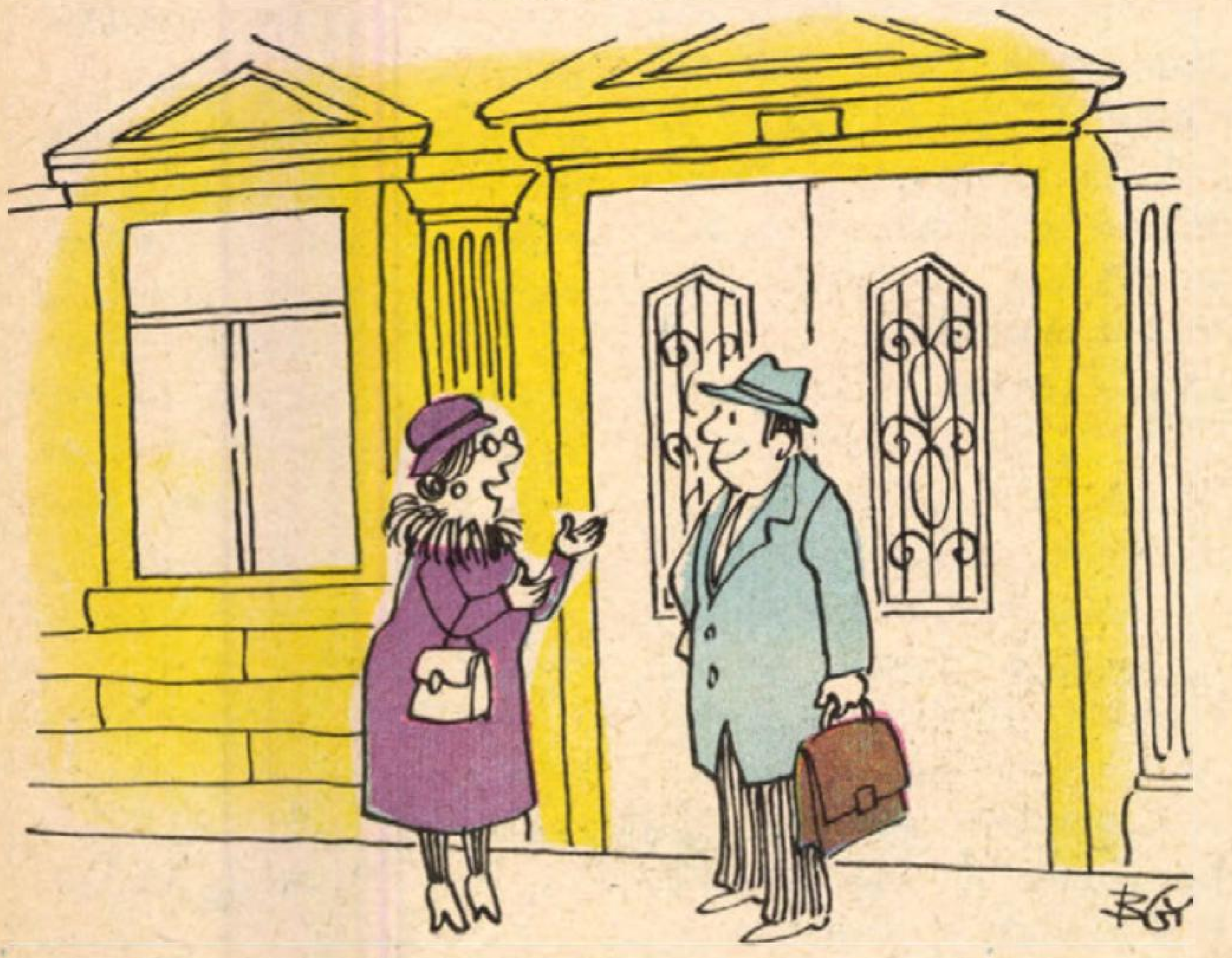
— Hát ezek hogy kerültek ide? — kérdezi az egyik turista.

— Meg akarták spórolni az idegenvezetőt.

DIPLOMAKIOSZTÁS A LEVELEZŐ TAGOZATON

VILMA NÉNI

– Drukkolok, hogy kapcsol-e a Vitray, ha egyszer véletlenül a „forró drótba" kapcsolják?

Párbeszédek

— Vedd tudomásul, a herendi étkészlethez ragaszkodom.

— Rendben van. Velem lehet beszélni. A herendi legyen a tied, de akkor a konyhakredenc az enyém.

— A konyhakredenc nem lehet vita tárgya. Természetesen az enyém marad, ellenben, lásd, kivel van dolgod, én lemondok a javadra a háromajtós szekrényről.

— Kölcsönös jóakarattal sok mindent el lehet érni. ünnepélyesen kijelentem, legyen tied a subaszőnyeg. Mit ajánlasz ennek ellenében?

— A bronz levélnehezéket és mellé a papírvágó kést.

— És még egy jelentéktelen kérdés. A lakás...

— Eladjuk és az árát becsületesen, hajszál pontosan megfelezzük.

— Így, miután komoly, előrelátó emberek módjára megbeszéltük az esetleges válás részleteit, mehetünk az esküvőnkre...

*

— Én rendkívül erkölcstelennek tartom a csúszópénzt. Az ilyesmit mélységesen elítélem.

— Nézze, azért vannak bizonyos helyzetek.

— Semmilyen helyzet nincs, és nem is lehet soha! A csúszópénz rendkívül káros jelenség, melyet meg kell szüntetni.

— Ne legyen olyan szigorú. Amíg vannak hiánycikkek, addig a csúszópénz nem tűnik el. Én őszintén bevallom, szívesen áldoznék egy bizonyos összeget, hogy hozzájussak egy elektromos szuperherkentyűhöz.

— Milyen összegről tetszik beszélni?

— Hát egy ötszáz forintosról.

— Annak hangsúlyozásával, hogy én nagy általánosságban a csúszópénz ellen vagyok, kérem, csúsztassa a zsebembe ezt az Ady Endrét. Hozom az elektromos szuperherkentyűt.

*

— Kedves üzletvezető úr.

— Parancsoljon, asszonyom.

— Nagyon megkérem, ha bejön a férjem a kocsmába, ne adjon neki szeszes italt. Egy kortyot sem!

— Egy kortyot sem!

— A családban éppen elég egy ivós. Adjon két nagyfröccsöt!

Galambos Szilveszter

ÉJFÉL

Az ősz svihák hunyorogva állt a hirtelen fényben.

— Mi az, megőrült? Oltsa el rögtön azt a lámpát. Kifolyik a szemem. Ezt teszi egy öreg emberrel?

— Állj! — kiáltott a házigazda piszkavassal a markában. — Fel a kezekkel!

Az ősz svihák kuncogott.

— Fel a kezekkel. Ez jó. Mitől rezelt be, idióta? Tán hasbalövöm ezzel a sperhaknival? Túl sok krimit olvastok, öcsi, az a ti bajotok.

— Mit csinál maga itt éjszakának évadján?

— Kisfiam — mondta az ősz svihák —, térj észhez, mert percről percre hülyébb leszel. Mégis mit csinálhatok éjszakának évadján, egy idegen lakásban a nyitott kredenc előtt, egyik kezemben a zseblámpával, másikban az álkulccsal?

— Nem szégyelli magát, öreg ember létére?

— Istenkém — vont vállat az ősz svihák —, kiki a maga mesterségét. Nálunk ez a családban van. A dédnagyapám már Könyves Kálmán idejében zsebmetsző volt. Amikor még páncélruhákat hordtak és zsebet is csak oxigénvágóval lehetett metszeni.

— Borzasztó — mondta a házigazda. — És? Kifizetődik?

— Nem panaszkodom. Változatos munka, nem kell sérvet kapni és sokféle emberrel lehet találkozni. Tegnap este például a Frejlauf bizsusnál dolgoztam. Jaj, csuda egy madár ez a Frejlauf bizsus. Minden reggel az adóhivatalba jár zokogni. Az előadók legutóbb már gyűjtést rendeztek a számára. Csináltatott egy perselyt, kitette az adóhivatal folyosójára: „Mentsük meg az éhhaláltól a szerencsétlen Frejlauf gyermekeket". Erre mit találok a nahtkaszliban? Egy másfél milliós betétkönyvet Frejlauf Döncike nevére és egy kétmilliósat Frejlauf Herminkáéra. Na?

— Ésaztán? — mondta a házigazda. — Lehet, hogy a gyerekek is keresnek.

— Az — bólintott az ősz svihák. — Döncike márciusban múlt ötéves. Biztos aszfaltrajzolásban nyerte a másfél millióját. Herminkát meg tavaly avatták kisdobossá. Istenkém, kétmilliót máris összekisdobolt az a muzikális hajadon.

— Döbbenetes cinizmus — borzadt össze a házigazda. — Hívom a rendőrséget.

— Nagyon helyes — mondta az ősz svihák. — 123-456... ez a központi ügyelet száma. Ha lehetséges, Gölöncsér századost küldjék. Barkácsoló ember, ért a műszaki cikkekhez.

A kagyló megállt a levegőben.

— Mi... mit akar ezzel mondani? — sápadt el a házigazda.

Az ősz svihák illetlen vigyorok közepette néhány izgalmas vasárut húzott elő a kredencből.

— Egy széria Furamuki nézgevonasz originál csomagolásban — mondta élvezettel. — Gyönyörű holmi. Tizenhatmillió jen kilója.

— Ööö... — nyögött keservesen a házigazda. — Karolin néném ajándéka Jokohamából.

— Persze, persze — bólogatott az ősz svihák. — Karolin néni küldte. Az élemedett gésa, aki precíziós műszerekért csacsacsázik a teaházban. Aztán itt van ez a tranzisztoros rükvercgyalu a svéd Hösztezorget cégtől. Öröm nézni. Ezt meg Béla bácsi küldte, igaz? Aki 56 óta jegesmedve Stavangerban. Szabad azt a telefont, kisfiam?

— Jóságos ég — nyöszörgött a házigazda. — Mit akar?

— Két szív, egy gondolat — sugárzott az ősz svihák. — Hívom a rendőrséget. 123-456...

— Ööö... — hörgött a házigazda —, nem intézhetnénk el ezt az ügyet barátságosan?

— Ah — sóhajtott az ősz svihák. — Az élet tele van kompromisszumokkal. A Frejlauf bizsus leszúrt nekem két rongyot, kitöltettem vele egy pótbevallást a fennmaradó összeg ötven százalékáról és mindenki boldog volt. Boldog volt az adóhivatal, boldog volt a bizsus, és azért én sem kaptam sírógörcsöt. Nos, konkrét ajánlatom a következő: ideadsz nekem ötezer froncsit és akkor csak a Furamukit lopom vissza az Egyesült Tolókürt raktárába...

Néhány perc alatt perfektuálták az üzletet.

— Hát akkor rendben is volnánk — búcsúzott az ősz svihák. — Aludj büszkén, kisfiam. A viszontlátásra.

— Akkor lássam, amikor a hátam közepét — zokogott a házigazda. — Piszkos vén gengszter.

— Csak nyugodtan, kisfiam — mondta jóságos mosollyal az ősz svihák. — Nálam a kuncsaft azt mond a pénzéért, amit akar. Igazság szerint azonban nem is vagyok én gengszter.

— Hát micsoda?

— Tudja a jóég. Talán pimaszkutató.

Peterdi Pál

ÚJ BETEG

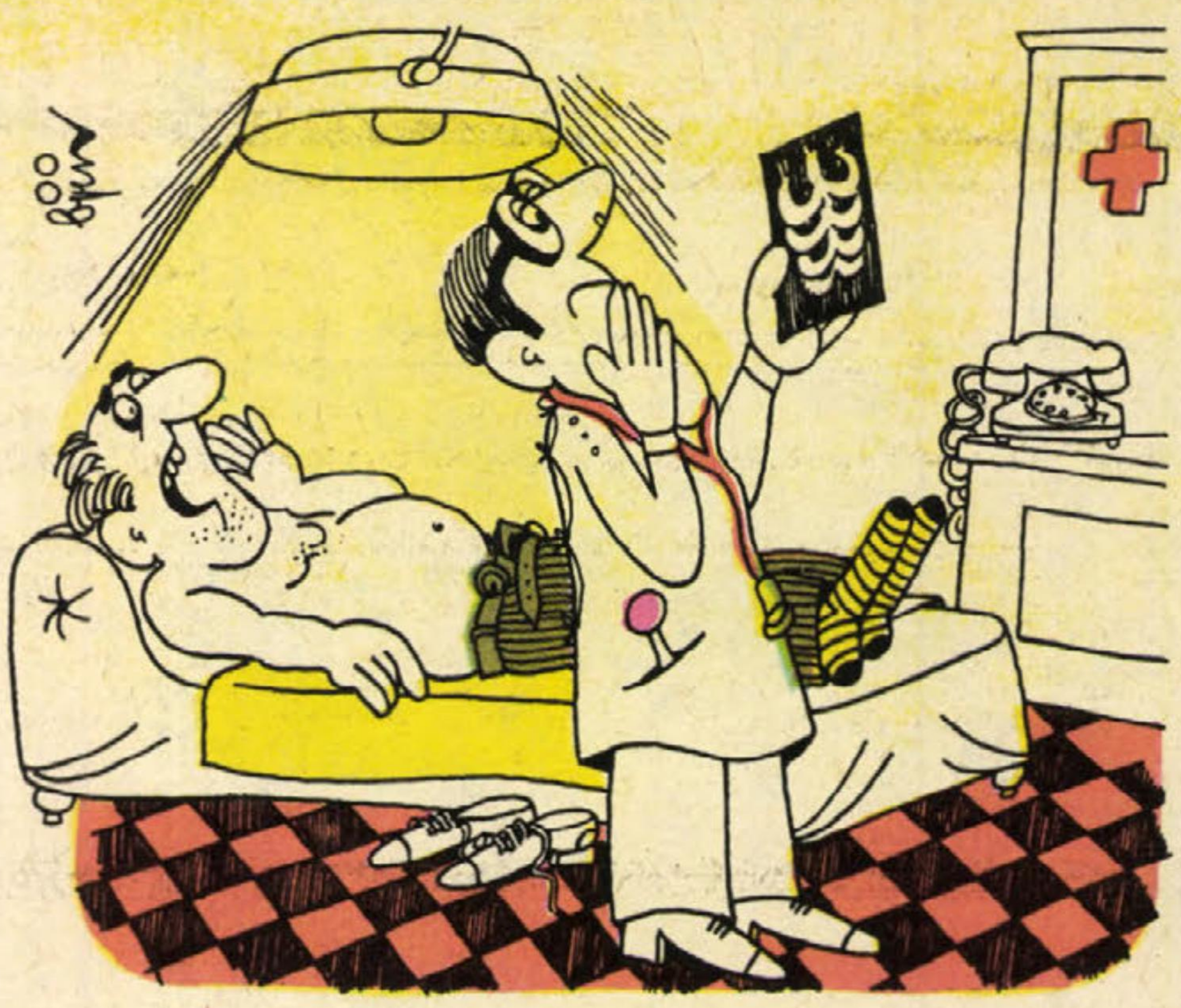

– Én ésszel nem győztem a vezető beosztást, ő idegekkel, ő szívvel, maga meg gyomorral?

– Annyira túljajgatták a gazdasági helyzetet, hogy most már mindennek tudok örülni!

ZSARGON

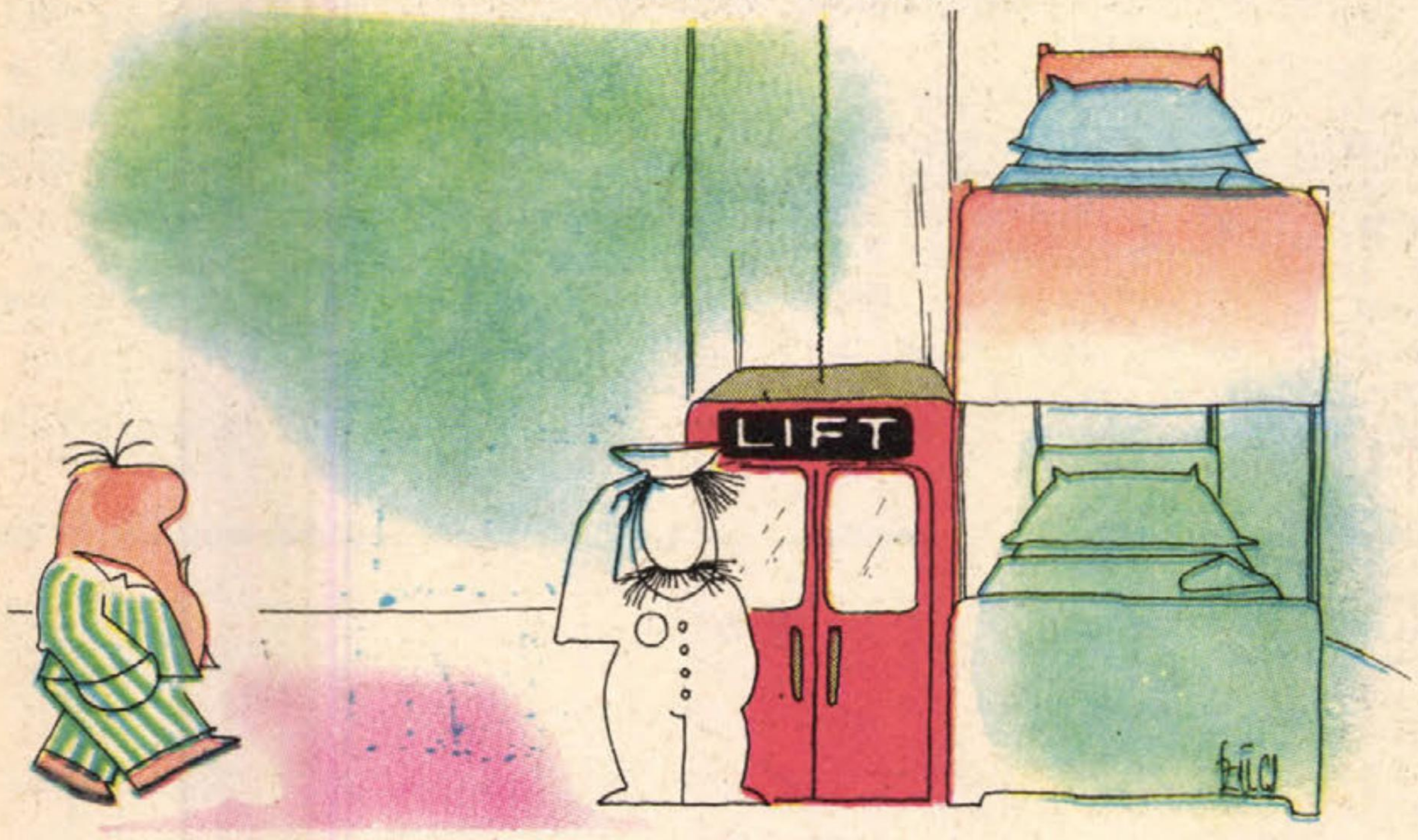

– Szent isten, csak nincs válsággóc a szervezetemben, doktor úr?

HASZONÁLLAT

ROPPANT ELŐKELŐ VENDÉG

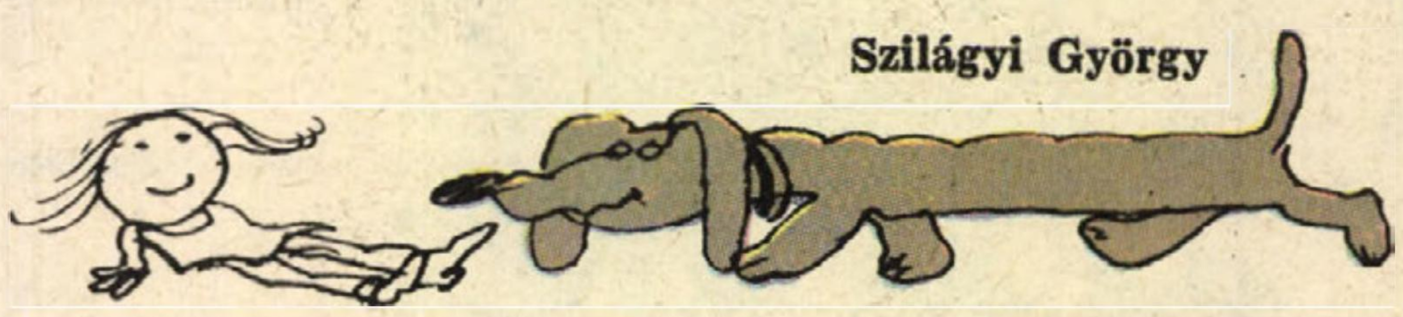

STEFÁNIA SZELET

Bár ötvenkét év csípős dere hull rám,
elért a demográfiai hullám;
leánykám, Stefi — az adat nem téves —,
idén augusztusban lesz hároméves!
S mint zenekarát Herbert von „Karaján”,
dirigál engem e hullám taraján...
A harmatos reggben ballagunk gyalog,
és szembe jön velünk kortársam, Balog,
ki cudarul izzad, mert nagy a pára,
tán ezért néz úgy rám, mint nagyapára...
S míg kaján élcét a fülembe súgja,
Stefike gyöngéden sípcsonton rúgja...
Aztán felkacag s feltűnő negéddel
csókolózni kezd egy tanársegéddel,
kinek a puszitól nedves lesz kabátja,
de örömmel tűri, lévén a bátyja...
Később egy dakszlival akadunk össze,
Stefike rászól: Zizi kutya, jössz-e?
(Neki minden állat, földi és vízi:
ponty, pinty, sün, sas, zebra, egyaránt Zizi!)
S miközben köröttünk pezseg a hétfő,
s a népek feje a párától szétfő,
én, mint ősz kakas, Stefi, mint bölcs csibe,
megérkezünk pihegve a „bölcsibe”...

Szilágyi György

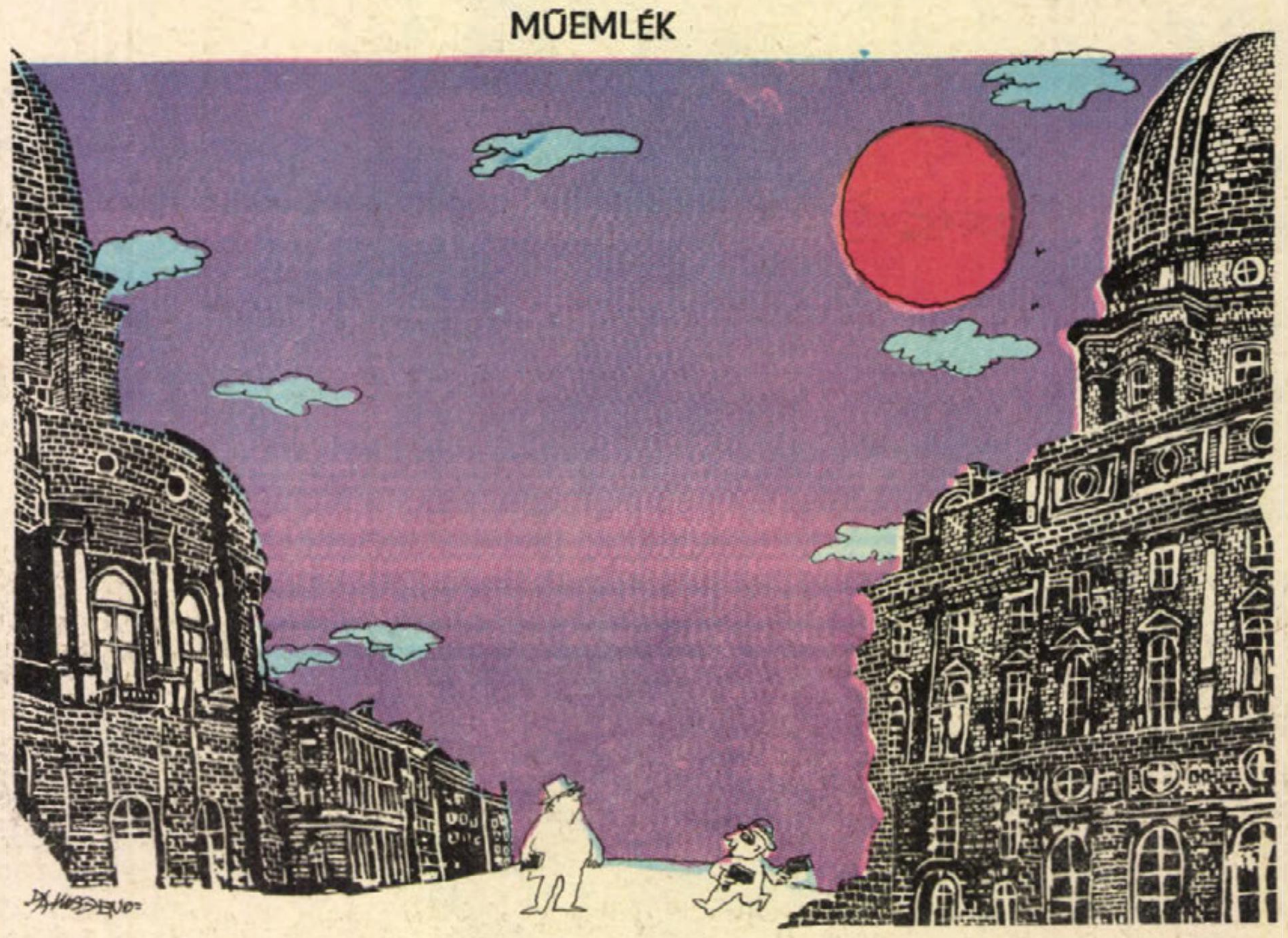

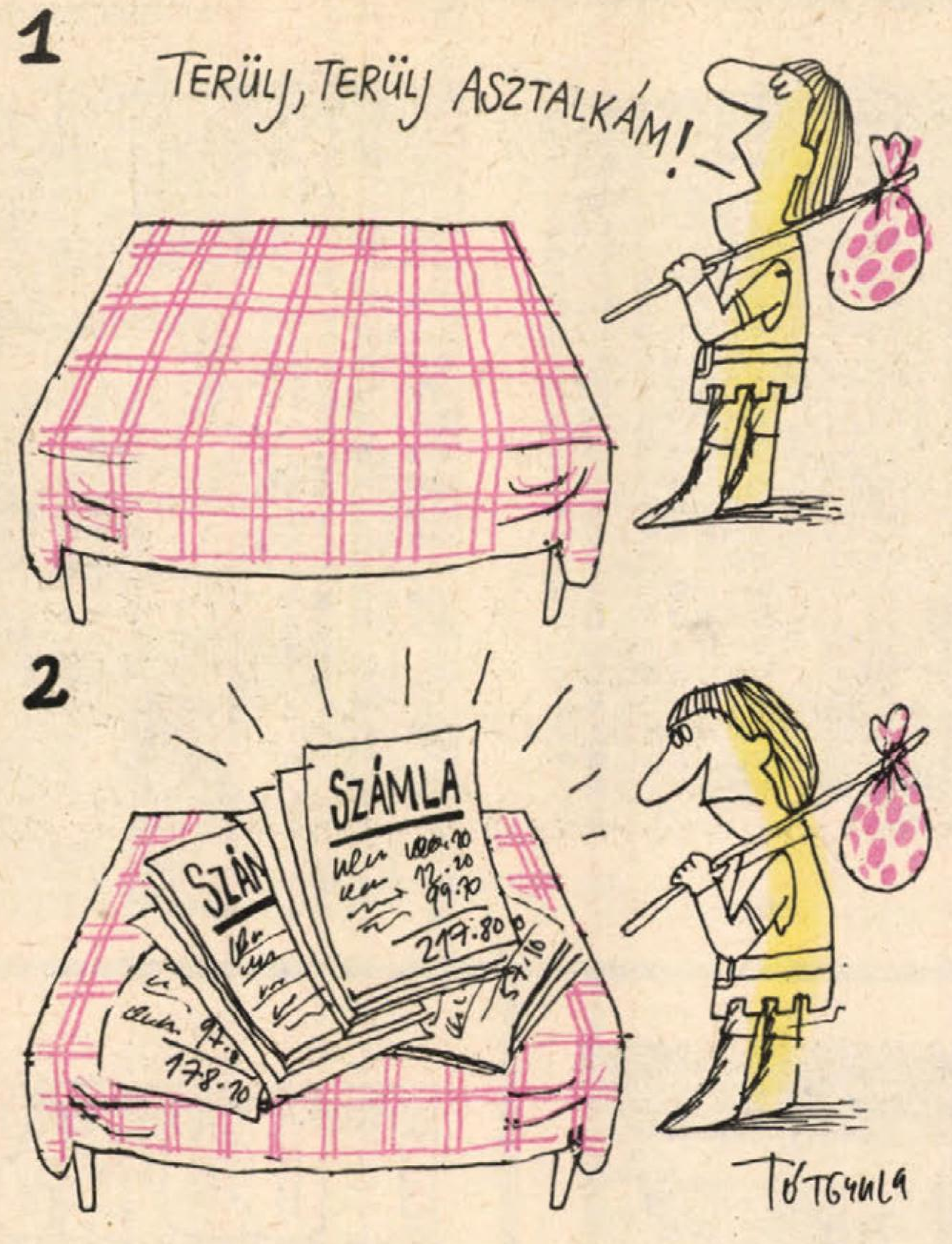
– A következő mérkőzésünket az ellenfél pályáján játsszuk, a fiúknak meg kell szokniuk a légkört...

MŰEMLÉK

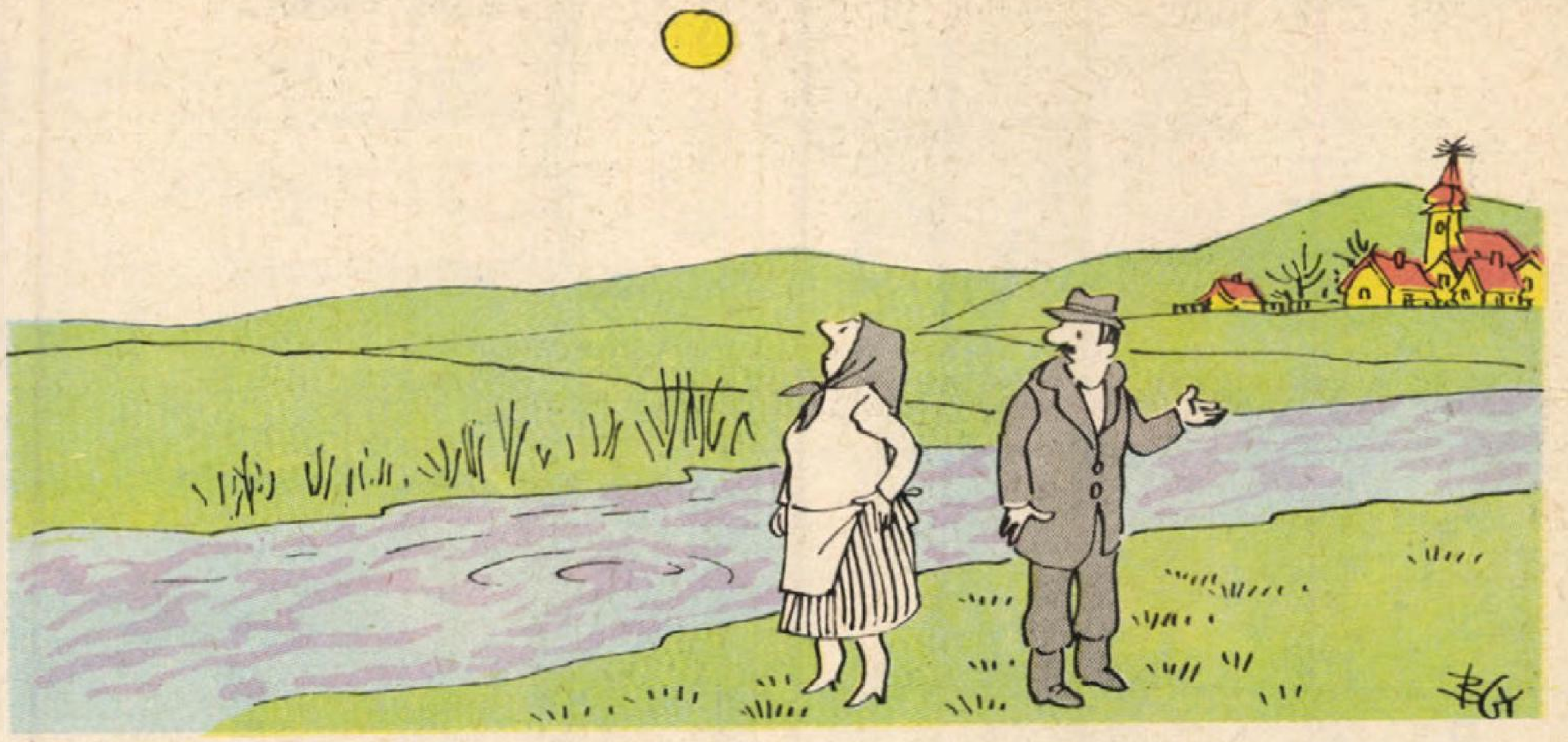

– Én is viszek emlékbe egy téglát...

MAI MESE

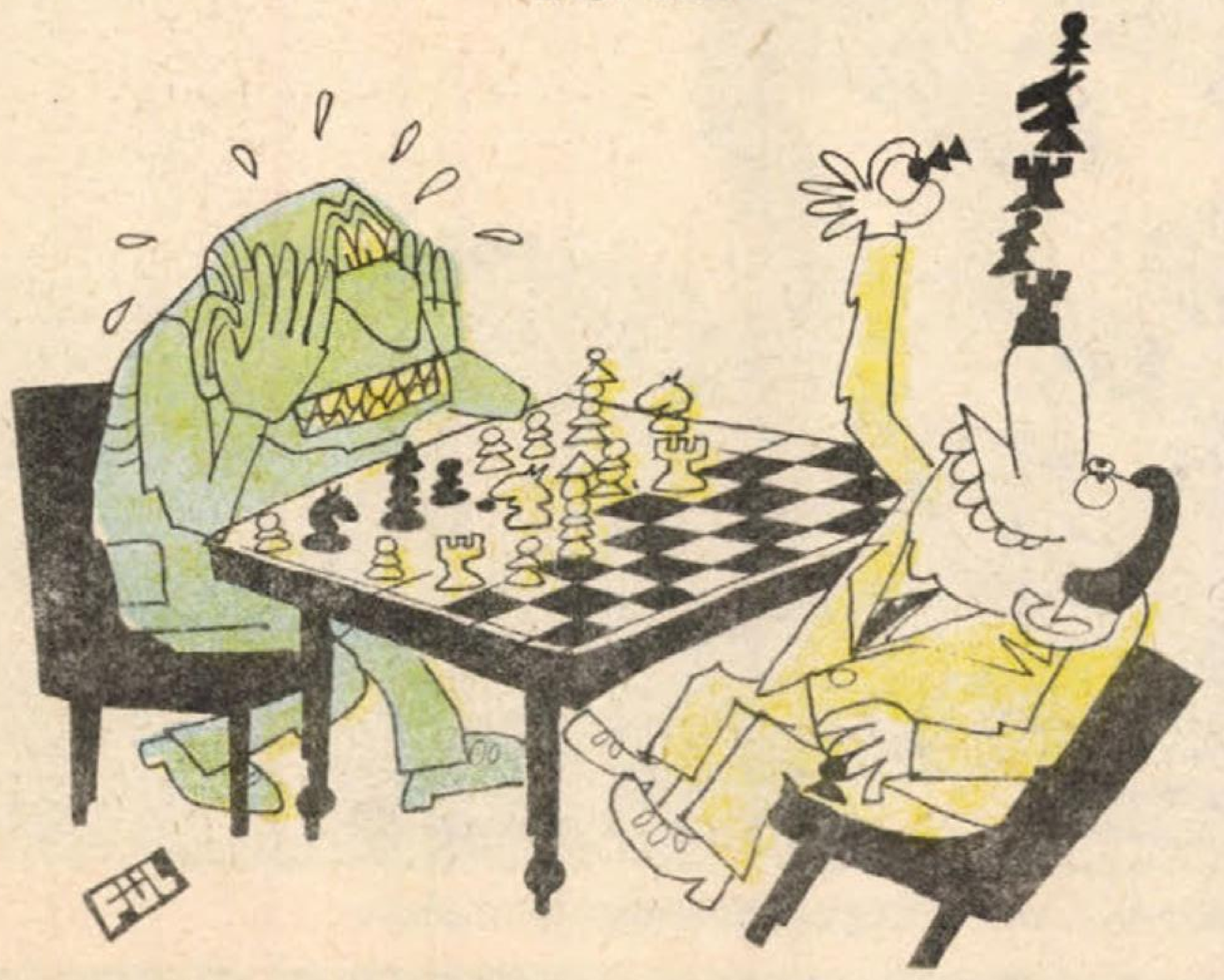
TAVASZVÁRÁS

– Hiába lesed a gólyákat, ha tavaly megették a fenolos vízből a műtrágyás halakat!

ERŐFÖLÉNY

DUCI BÁCSI ÉS A MUNKANAP-FÉNYKÉPEZŐ

Az Alkatrészgyár organizáció-igazgatási osztálya újsághírdetést adott fel, hogy munkanap-fényképezőt keres azonnali belépésre. Nem sokkal ezután meg is jelent egy kócos fiatalember Yosva II fényképezőgéppel a hátán az osztályvezető-helyettes előtt.

— Az osztályvezetőt keresem! — mondta.

— Nincs itt, Japánban tanulmányozza a munkanap-fényképezést — felelte az osztályvezető-helyettes.

— Na, mindegy, én pont erre az álláshirdetésre jöttem. Mennyi fizetnek?

— Az attól függ, hogy mit végzett!

— Részt vettem az OFOTÉRT túrafényképező tanfolyamán, de már esküvőn is fotóztam! — fésült ujjaival frizurájába a fiatalember.

— Akkor meg tudjuk adni a háromezerötszáz forintos kezdőfizetést — matatott az organizáció-igazgatási papírok között a másodosztályvezető. — De ért ehhez az izéhez?!

— Persze, hogy értek! — vette elő zsebéből az egyik menyasszonya megsárgult fotóját a fiatalember. — Tessék megnézni!

— Nagyon szép! Ez Badacsony vagy a Hármashatár-hegy?

— Ez Zsuzsa, de már dobtam!

— Gratulálok...

— És mi lesz a munkám, tessék mondani?

— Hát, azt így hirtelen én se tudom. Én azelőtt a közönségszervezés területén dolgoztam, onnan emeltek ki az organizáció-igazgatási osztályra — mondta a helyettes, hogy lássa a fiatalember, milyen jó náluk a munkahelyi légkör. — De tudja mit?!

— Mit?

— Holnap reggel jelentkezik az alkatrészpasszító műhelyben és megcsinálja ezeket a fotókat! De aztán mindent bele, mert már minden gyárban van munkanap-fényképezés, és mi sem akarunk lemaradni!

— Igenis kérem, meg lesznek elégedve velem! — ment el a holnap reggelbe a kócos fiatalember.

Aztán három hét múlva jelentkezett újra az osztályvezető-helyettesnél, és letette asztalára a színes fotókat.

— Nagyon szépek, mit ábrázolnak!? — ültette orrára olvasószemüvegét a pótosztályvezető.

— Ez itt Duci bácsi, a csúcseszterga tetején. Mondhatom, nagyon élvezte az öreg!

— Na és ez?

— Ez az anyagmozgató szaktárs, amint repül a levegőben.

— Érdekes felvétel! De miért repül?

— Mert a macskadaru vitte, csak azt kiretusáltam belőle.

— És mi ez a vidám csoportkép? Ezt ugye, nem nálunk fotózta?!

— De igen. Ezek itt az alkatrészpasszító műhely dolgozói a gyárudvaron. Azért mosolyognak, mert az üzemi konyha felől fasírozottat fúj a szél.

— Na és hol van az az öt vagon póttengely, amelyet a rozsda eszik a gyárudvaron?!

— Kiretusáltam a képből.

— Maga nagyon ügyes fiatalember! Felemelem a fizetését száz forinttal.

— Köszönöm szépen! Csinálhatok esetleg olyan munkanap-fényképeket is, hogy az egész gyárat kiretusálom belőlük!

— Ehhez az osztályvezető aláírása szükséges — pillantott lelki szemeivel a hatásköri listára, meg a Japánban tartózkodó főnökére a helyettes. — De van egy kis probléma!

— Micsoda?! — ijedt meg a fiatalember, mert furdalta a színes fotók önköltsége.

— Az, hogy mit csináljunk ezekkel a fotókkal?!

— Azt én nem tudom. Azazhogy, eladhatnánk huszonötért darabját a dolgozóknak!

— Csak huszonötért?

— Amelyiket a szakszervezeti bizalmi dedikálja, azt negyvenért. Amelyiket pedig az egész üzemi négyszög, azt százért!

— Végre valami nyereséges termék ebben a gyárban! Felemelem a fizetését százötven forinttal.

— Köszönöm szépen! De tudok szép állatfotókat is csinálni! Azokat benevezhetnénk mindenféle kiállításra, hátha nyerünk valamit.

— Jó ötlet, de egyelőre elég a Duci bácsi is. Neki jó fotóarca, meg nagy családja van. Fotózza le az univerzális alkatrész-gömbölyítőgép mellett!

— Miért pont ott?

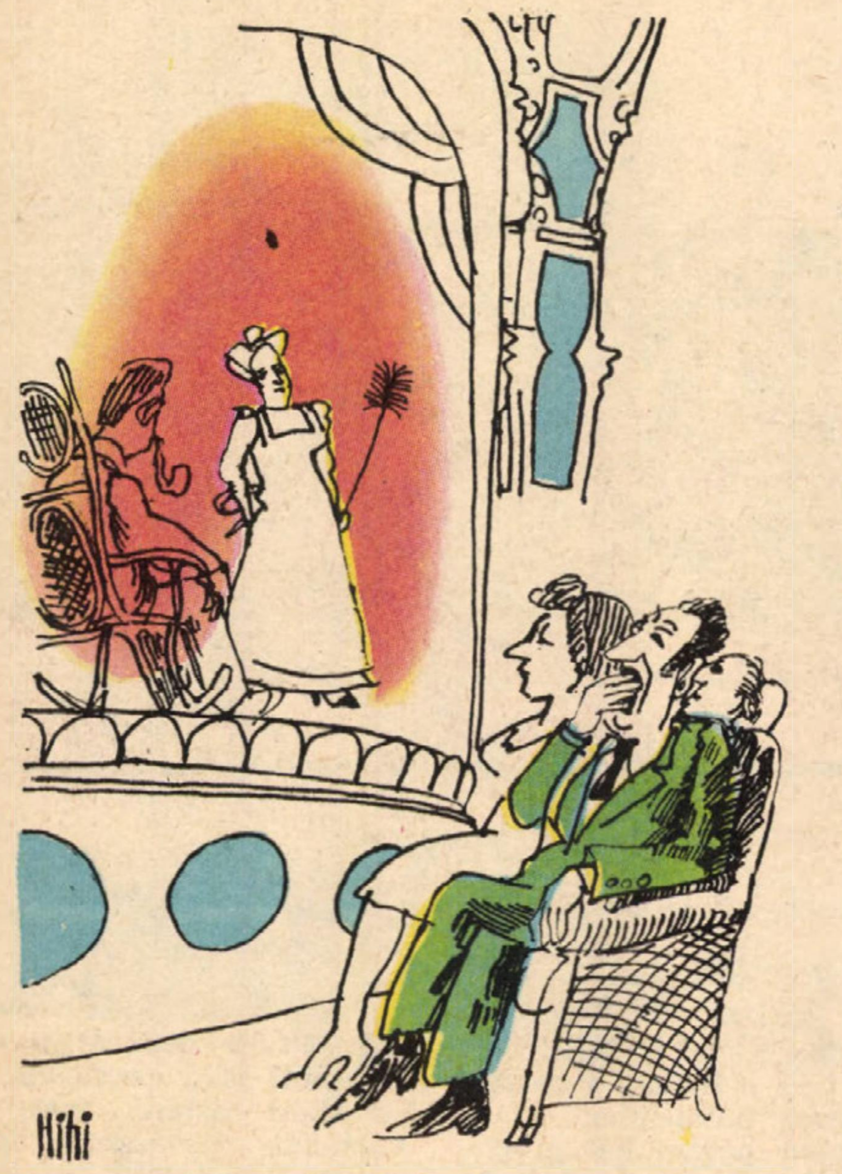
— Mert azt húszmillióért vásároltuk, és üzemképtelen. De ha a Duci bácsi az egész családjának vesz egyegy dedikált fotót, akkor behozhatunk valamit.

— Jó ötlet! Biztosan felemelik majd a helyettes kartárs fizetését is ezért!

— Remélem, mert kezdetnek a Duci bácsi és az alkatrész-gömbölyítőgép dedikált fotóját adjuk majd nőnapra, névnapra, fizetésnapra és mindenféle vállalati ünnepélyre. Aztán kivágjuk Duci bácsi fejét a fotóból, és az ünnepélyek után minden dolgozónk bedughatja majd az igazolványképét a lyukba!

Tormai László

Hegedűs István:

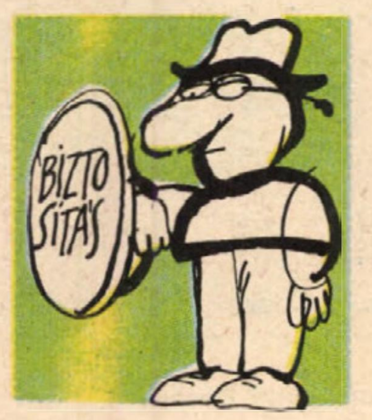
— Mások által okozott unalom ellen.

Árkus József:

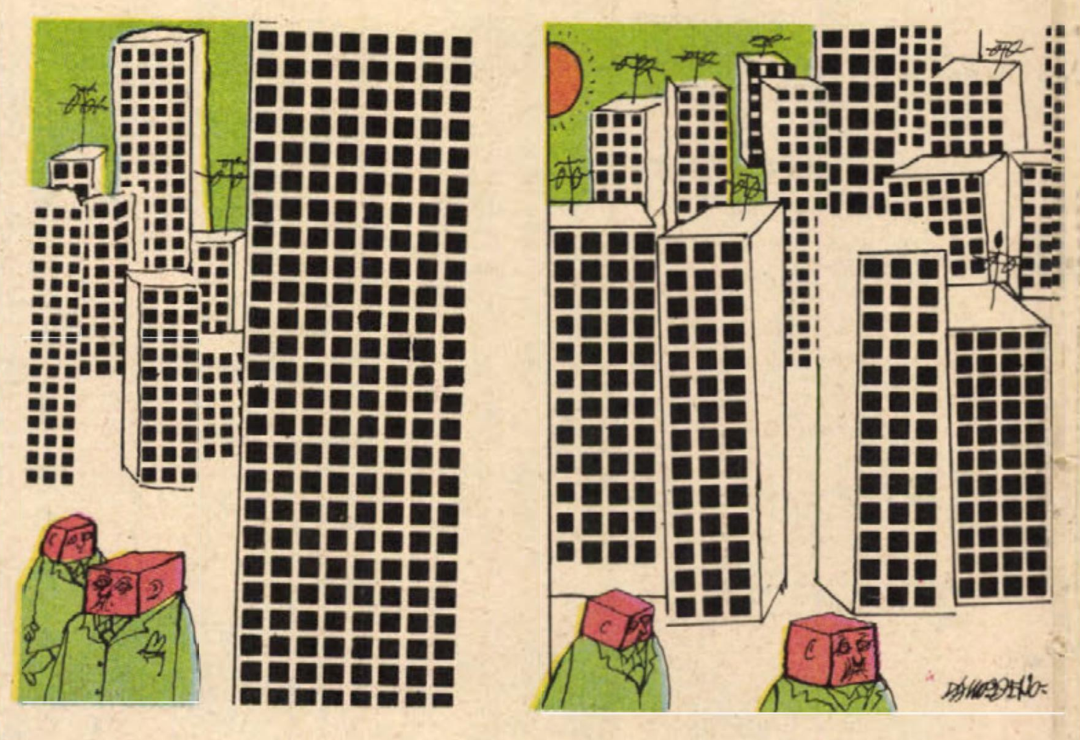
Piaci balesetbiztosítást árrobbanások ellen.

Radványi Barna:

Fagykár ellen — bérbefagyasztás esetére.

Dallos Jenő:

— Az egyhangúság ellen.

Mikes György:

Csoportos életbiztosítást, ha a csoportban több a nő, mint a férfi.

Somogyi Pál:

Egészségbiztosítást kötnék, mert sokkal ritkábban vagyok egészséges, mint beteg.

Balázs-Piri Balázs:

— Exportkár ellen, ha a külföldi megrendelő elveri a termést.

Tormai László:

A betegbiztosítás gyakorlata ellen. Minden betegségem után annyit fizessen a biztosító az orvosomnak, amennyit nekem szokott, és annyit nekem, amennyit én szoktam az orvosomnak.

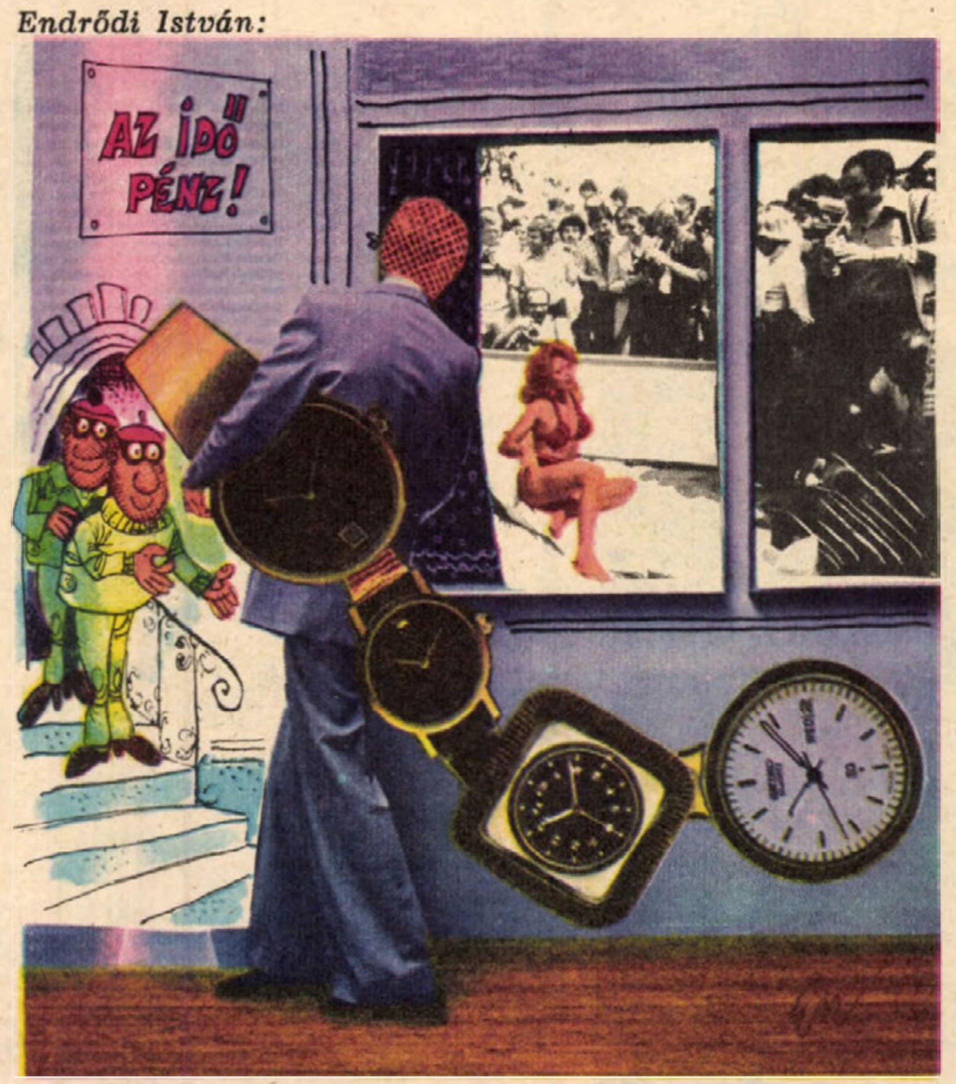

LUDAS FÓRUM

Gerebenics Imre, az Állami Biztosító vezérigazgatója kérdezi:

Mi ellen kötnének biztosítást?

Endrődi István:

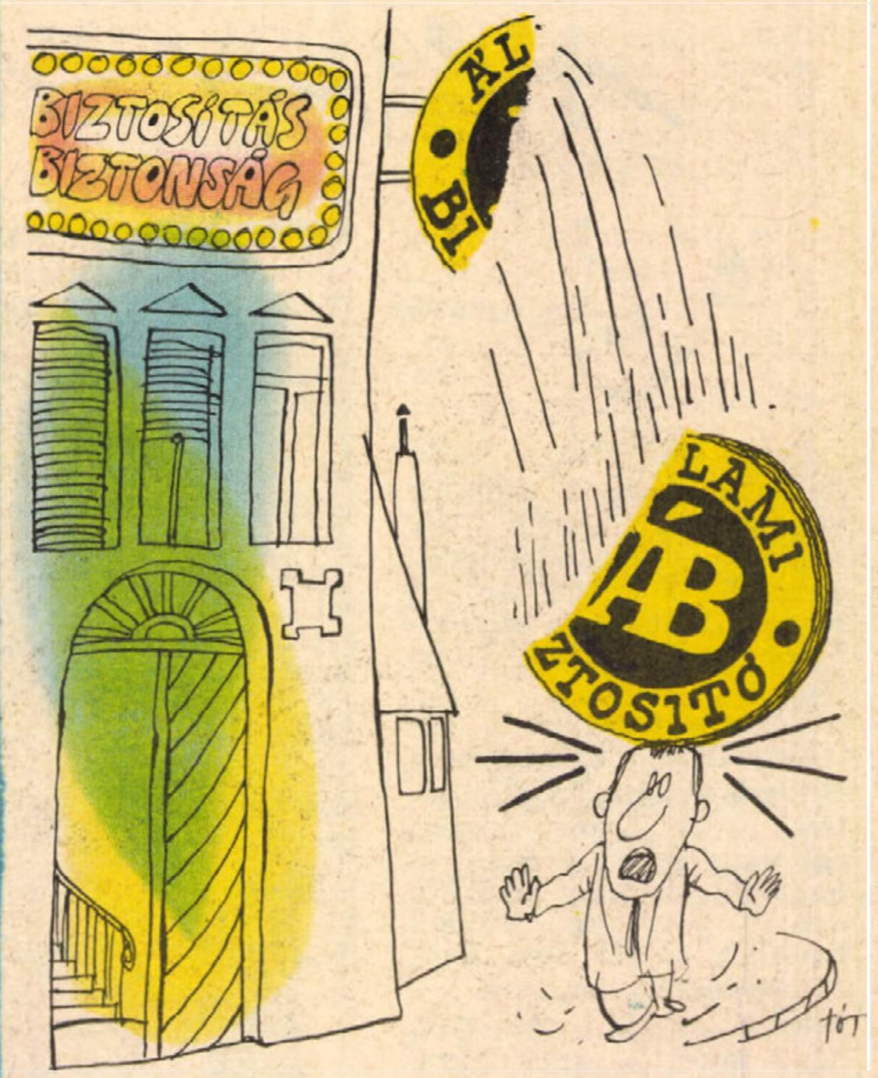
— Időlopás ellen.

Lehoczki István:

— Agykár ellen.

Tót Gyula:

— A sokkoló hatású reklámok ellen.

Brenner György:

— Kampányok ellen.

Peterdi Pál:

A történelem viharaiból eredő személyi és dologi károk ellen.

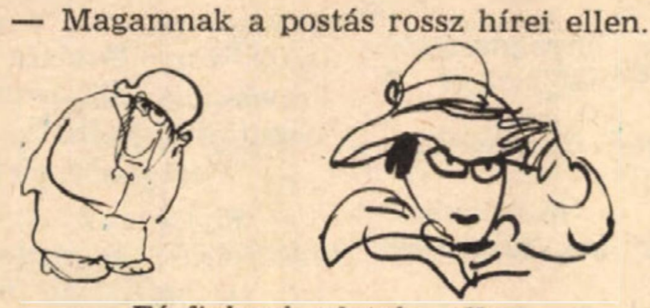
Sajdik Ferenc:

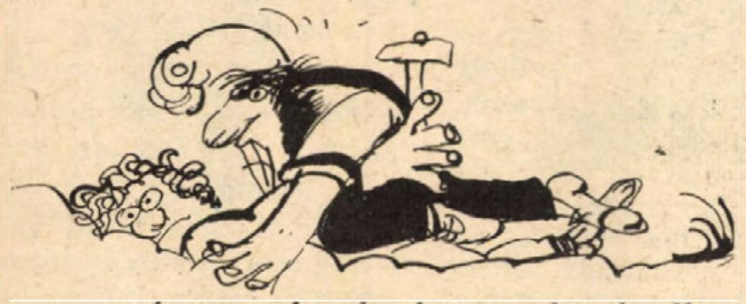
— Postásoknak kutyák ellen.

— Magamnak a postás rossz hírei ellen.

— Férfiaknak pletyka ellen.
— Nőknek pletykainság ellen.

— ... és az embereknek az emberek ellen.

Galambos Szilveszter:

Felvonó-leállás ellen. Ha nem működik a lift, a biztosító köteles ölben felvinni a lakókat a kilencedik emeletre.

Földi Iván:

Az általam megbíráltak felső szervekhez küldött tiltakozásai ellen — egy általános államháztartási biztosítást.

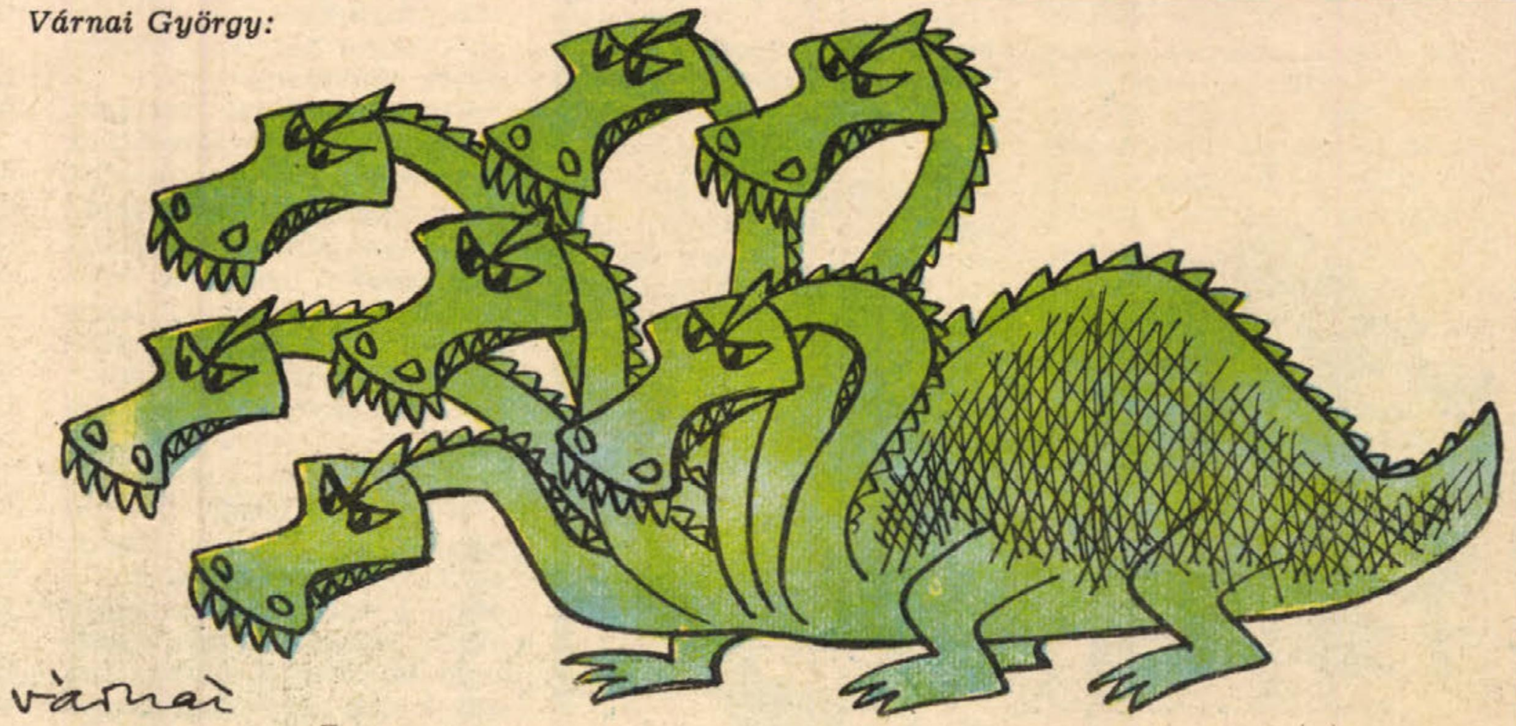
Szilágyi György:

Hogy mi ellen kötnék biztosítást?
Kacagás rázza a tokámat.
Ha megmondom, ki biztosít engem,
hogy nem ütöm meg a bokámat? ...

Föld S. Péter:

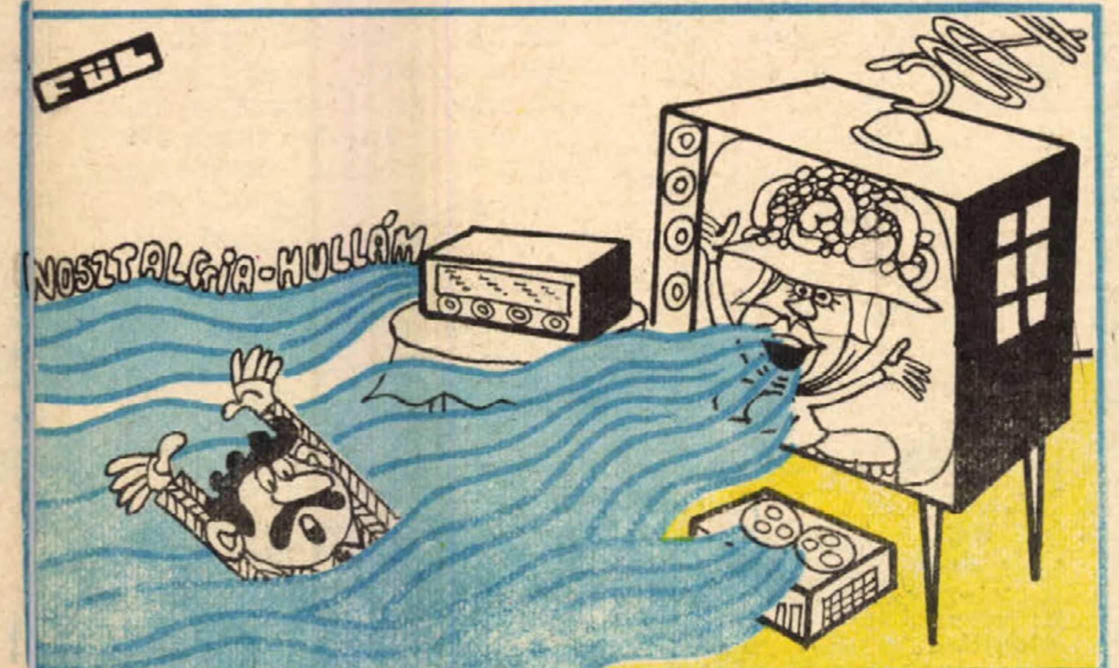
Én legszívesebben az írógépem néhány betűjére kötnék biztosítást, hogy ha már semmi sem jut az eszembe, a nevemet akkor is le tudjam írni.

Várnai György:

— A hétfejű sárkány ellen. A mai világban minden lehetséges.

Fülöp György:

— Árvízkár ellen.

Szűr-Szabó József:

— Az időjárás ellen.

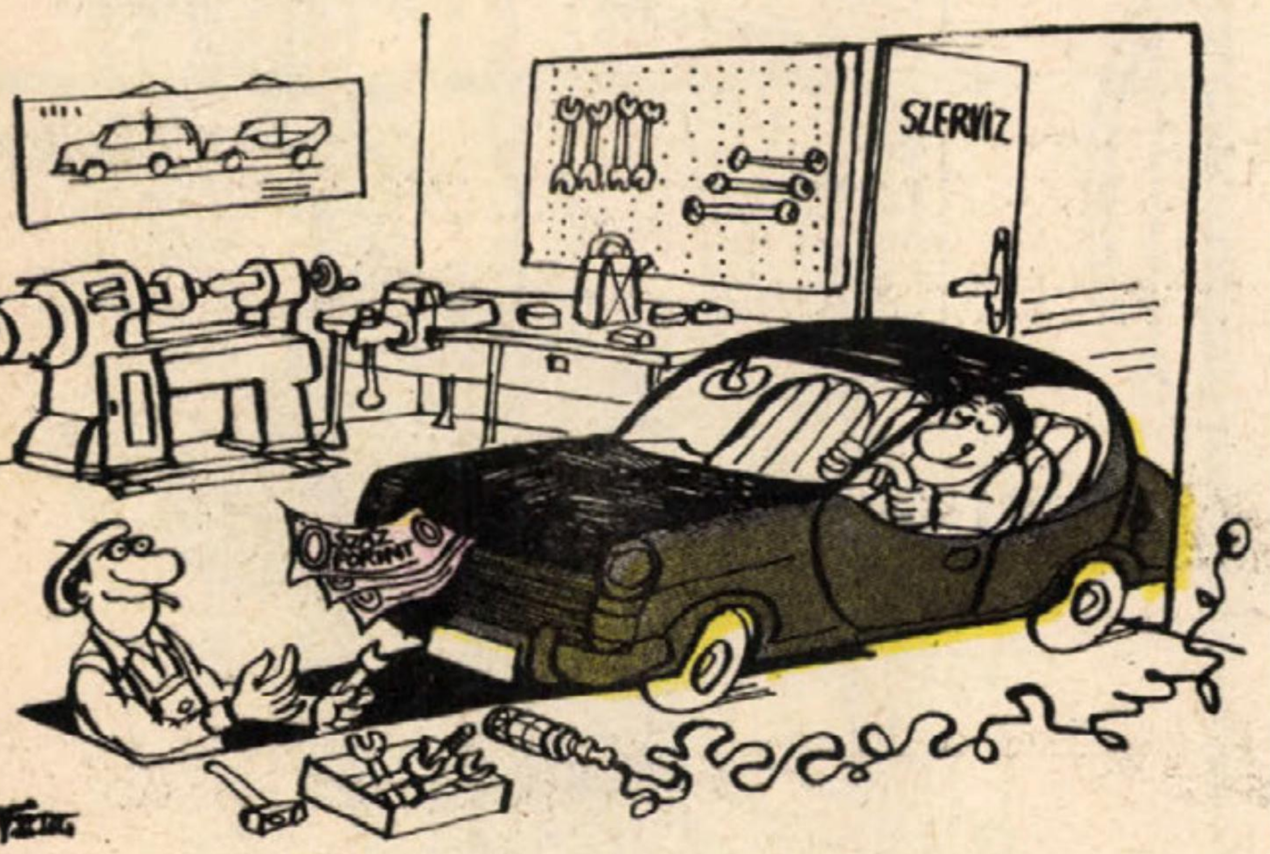

– Az új munkatársat most illeszti be a főnök a kollektívába…

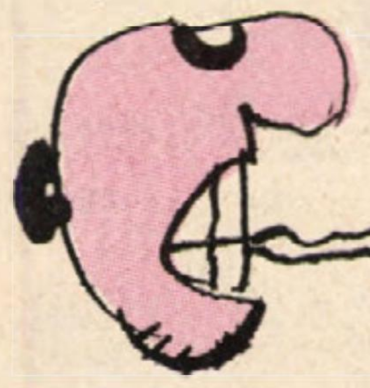
– Sietnem kell haza, mert anyám nem volt hajlandó áttérni a nyári időszámításra!

HATÁSOS ÉRKEZÉS

A NAGY ZABÁLÁS

Fenti cím nem a híres, hasoncímű olasz filmmel kapcsolatos, hanem egy magyar megfelelőjével. Játszódik X kórházban, látogatási időben, de játszódhatna Y-ban vagy Z-ben is.

Hárman fekszünk a betegszobában, balodalamon Hullám bácsi, az ő baloldalán pedig Sranc doktor, aki vállalati jogászból lett haldokló, de most már túl van a veszélyen. Hullám bácsinak súlyos agyi érelmeszesedése van, ami — később majd megértik, hogy miért — számunkra, Sranc doktorral, az isten áldása.

Hullám bácsi semmivel sem mérhető hasznossága a látogatási időkben érvényesül. Van ugyanis egy ősi magyar hiedelem arról, hogy a látogatóknak — a látogatási idő alatt — fel kell táplálniuk a hozzájuk tartozó betegeket.

Öt perccel a látogatási idő beállta után kezdetét veszi a nagy zabálás. A beteg, ha jó, szófogadó beteg, ha meg akar gyógyulni, a látogató szeme előtt meg kell ennie a jó szívvel hozott ételt, mert a látogató szeme hizlalja a beteget. A beteglátogató gyengéden erőszakos; ismertem olyan beteget, aki a látogatási időre eszméletlennek tetette magát, hozzátartozója azonban addig paskolta, míg magához tért és aztán kiskanállal dugta le a torkáig a töltöttkáposztát, nehogy félrenyeljen.

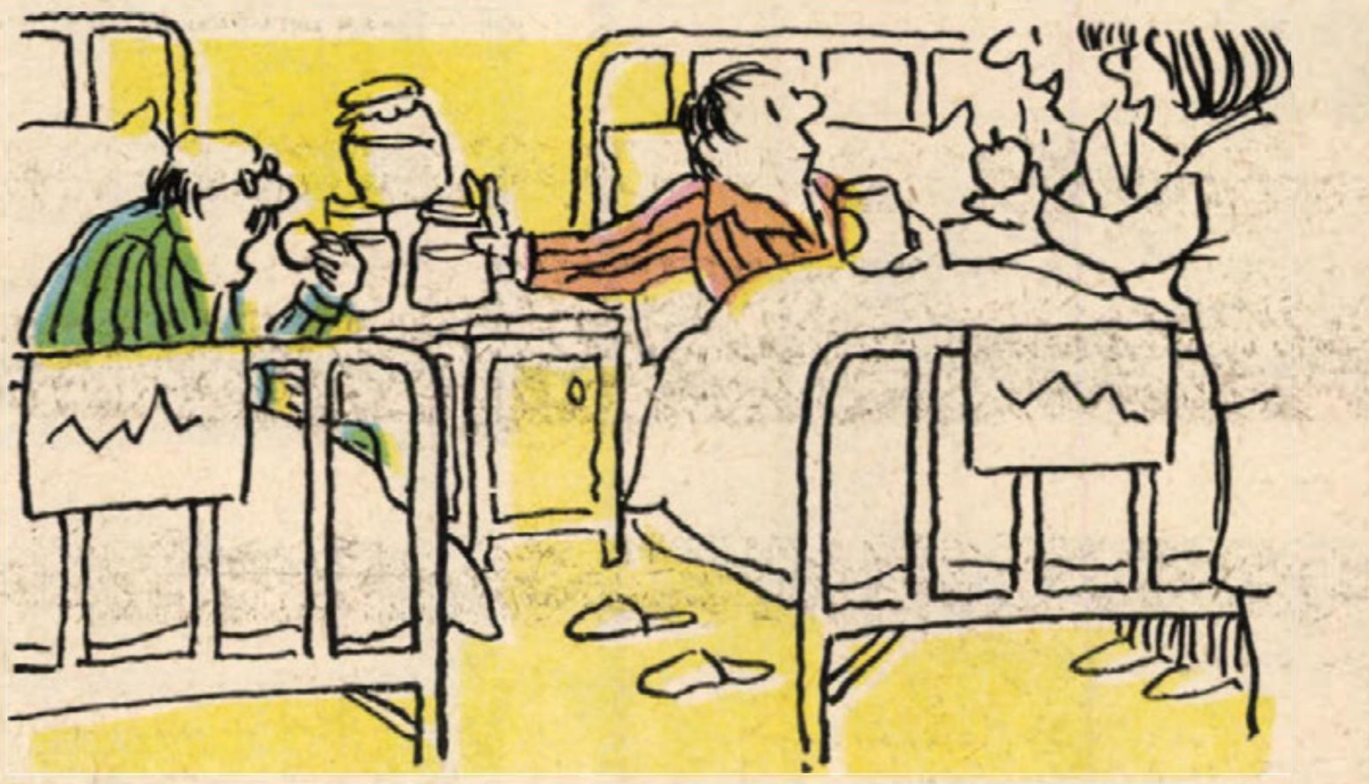
A látogatók csoportos betegetetésének idejére esett Hullám bácsi életmentő munkája a mi betegszobánkban. Az öregséggel járó agyérelmeszesedéssel tudniillik — számos esetben, így Hullám bácsinál is — felfokozott éhségérzet, sőt falánkság jár, némi memóriazavarral: a beteg nem emlékszik arra, hogy öt perccel előbb étkezett-e vagy sem.

Az én beteglátogatóim, az első három, madártejet hoznak dunsztosüvegben, mert elterjedt, hogy nagyon szeretem a madártejet. A három üveg éjjeliszekrényemen sorakozik, mint egy vasúti szerelvény, az éjjeliszekrény pedig közvetlen csatlakozásban van Hullám bácsi éjjeliszekrényével. A madártejszerelvényt csak ügyesen meg kell tolni, hogy az első üveg Hullám bácsi szekrényére érjen, aki meglepően rövid idő alatt észreveszi, hogy szekrényén el nem fogyasztott élelmicikk van, és azonnal elfogyasztja.

A legtestesebb látogatómat úgy ültetem, hogy háttal kerüljön a szekrényemnek és széles vállaival eltakarja ennivalóimat a látogatók elől. A csúcsforgalom szekrényemen 3/4 6-kor áll be: a madártejek vesztegelnek, mert párhuzamosan egy erőlevessorozat is befutott, három lábos „finom pipihússal" (melyet egészségesen is utálok). Ezeket zöld utat biztosítva küldöm Hullám bácsi útvonalába.

A beteglátogatás ágyam mellett jó hangulatban tart, Hullám bácsi harmic perce uzsonnázik lélegzetvétel nélkül, mikor dugó keletkezik a szekrényemen. Azonnal megértem, miért akadozik a forgalom a szomszédos éjjeliszekrény felé: Sranc doktor is elkezdte időközben Hullám bácsi etetését, és mindjárt egy fél grillcsirkével!

Közben újabb megrázkódtatás ér: látogatóim az ágyam alatt almákat fedeznek fel; ketten mindjárt megmosnak belőlük hármat, és négyfelé vágva elém teszik egy tányérra. Egy almagerezddel a szá-

jamban, szúrós szemmel nézek Sranc doktor felé, akinek a tekintetéből *beismerés* sugárzik. A látogatási idő után vallja be: hat kiló almától próbált megszabadulni, úgy, hogy átgurította az ágyak alatt, de ő csak Hullám bácsi alá akarta gurítani, bocsássak meg érte, hogy néhány dobása hosszabbra sikerült.

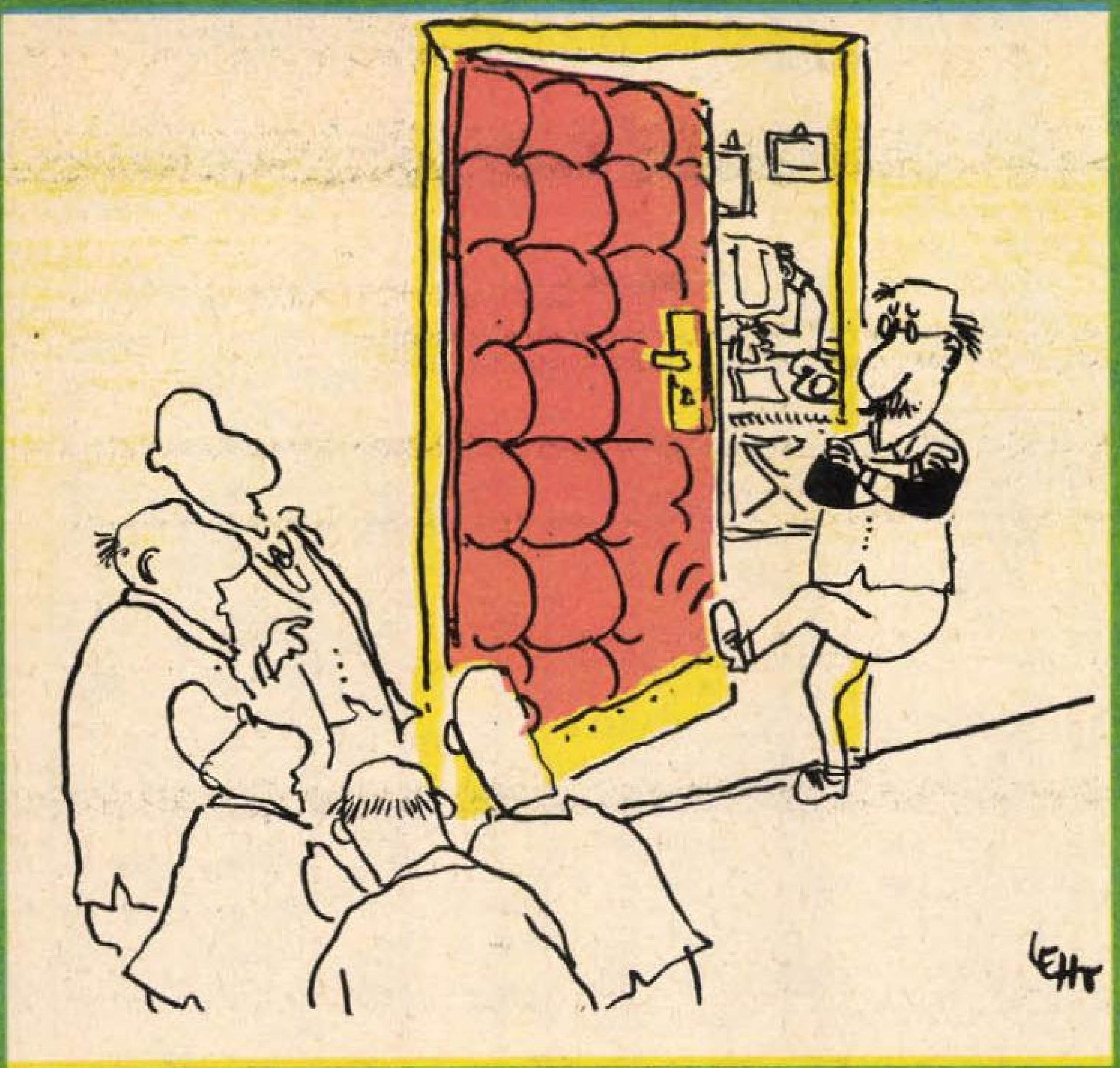
Tíz perccel a látogatási idő vége előtt Hullám bácsinak is befutnak a látogatói, és teljesen használhatatlanná válik a fontos betegtárs.

Hét óra van. Vége a látogatásnak. Pihentető csend ül a kórteremre, csak Hullám bácsi érdeklődik, mikor jön a vacsora…

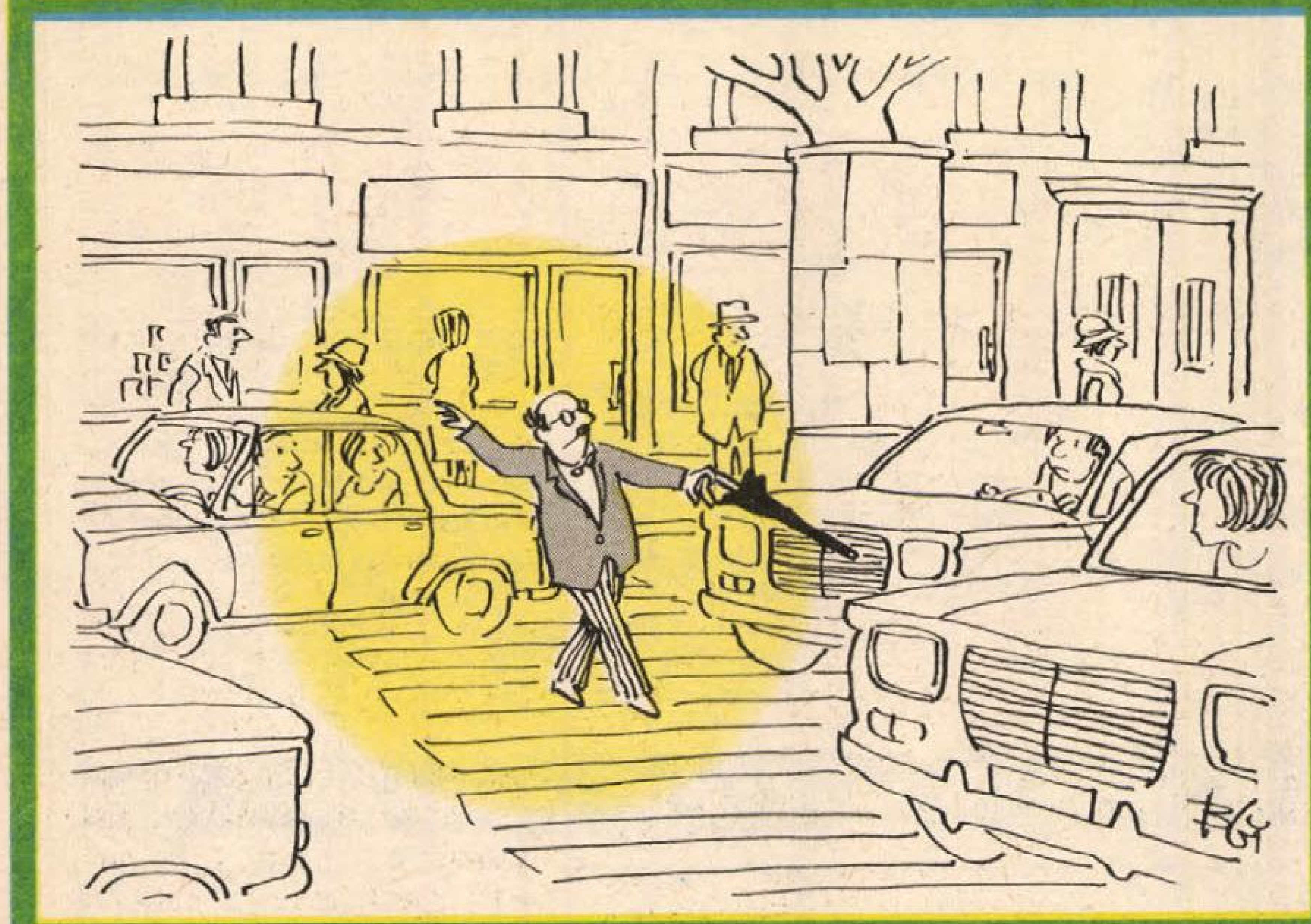
Somogyi Pál

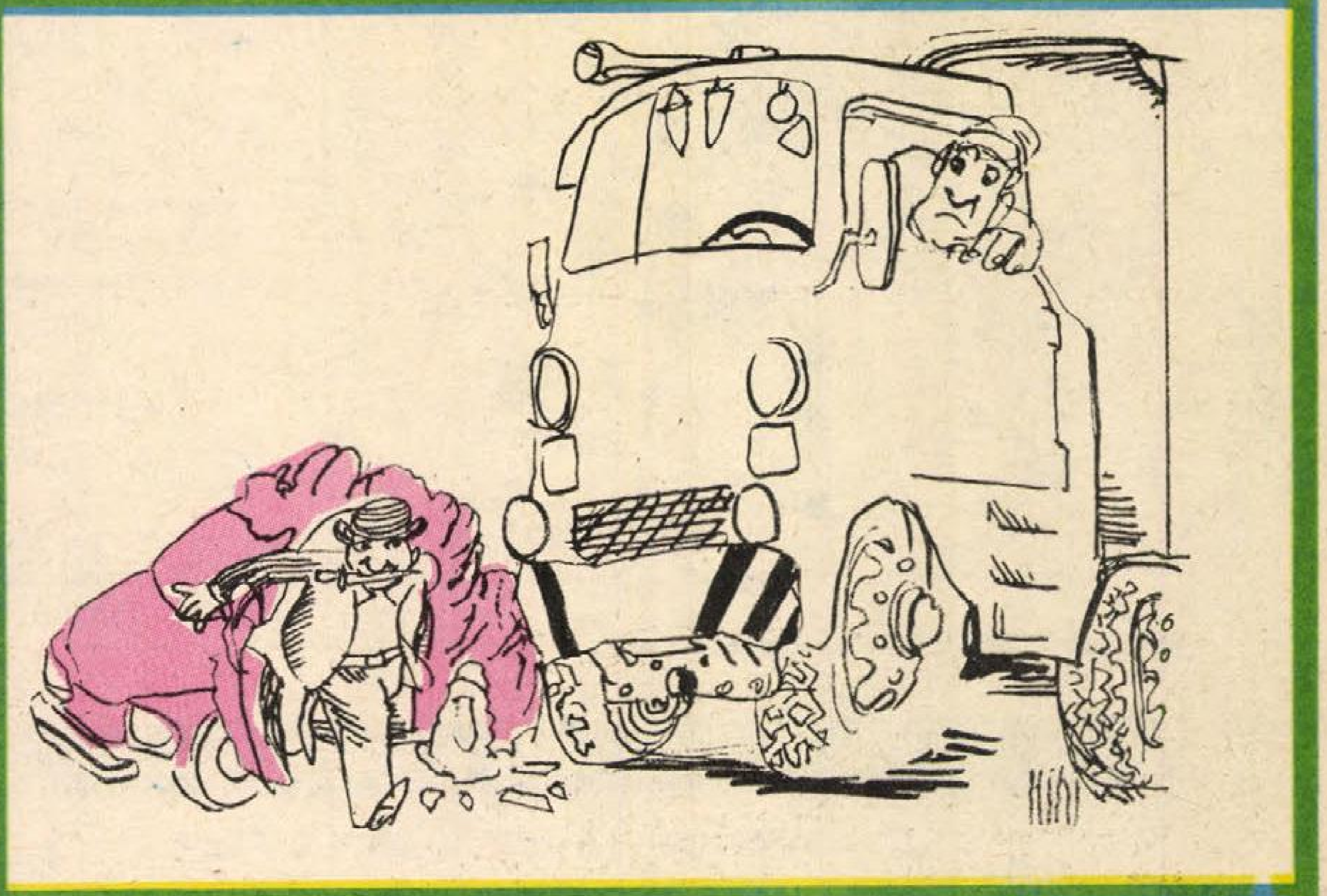
FENE GYE-REK

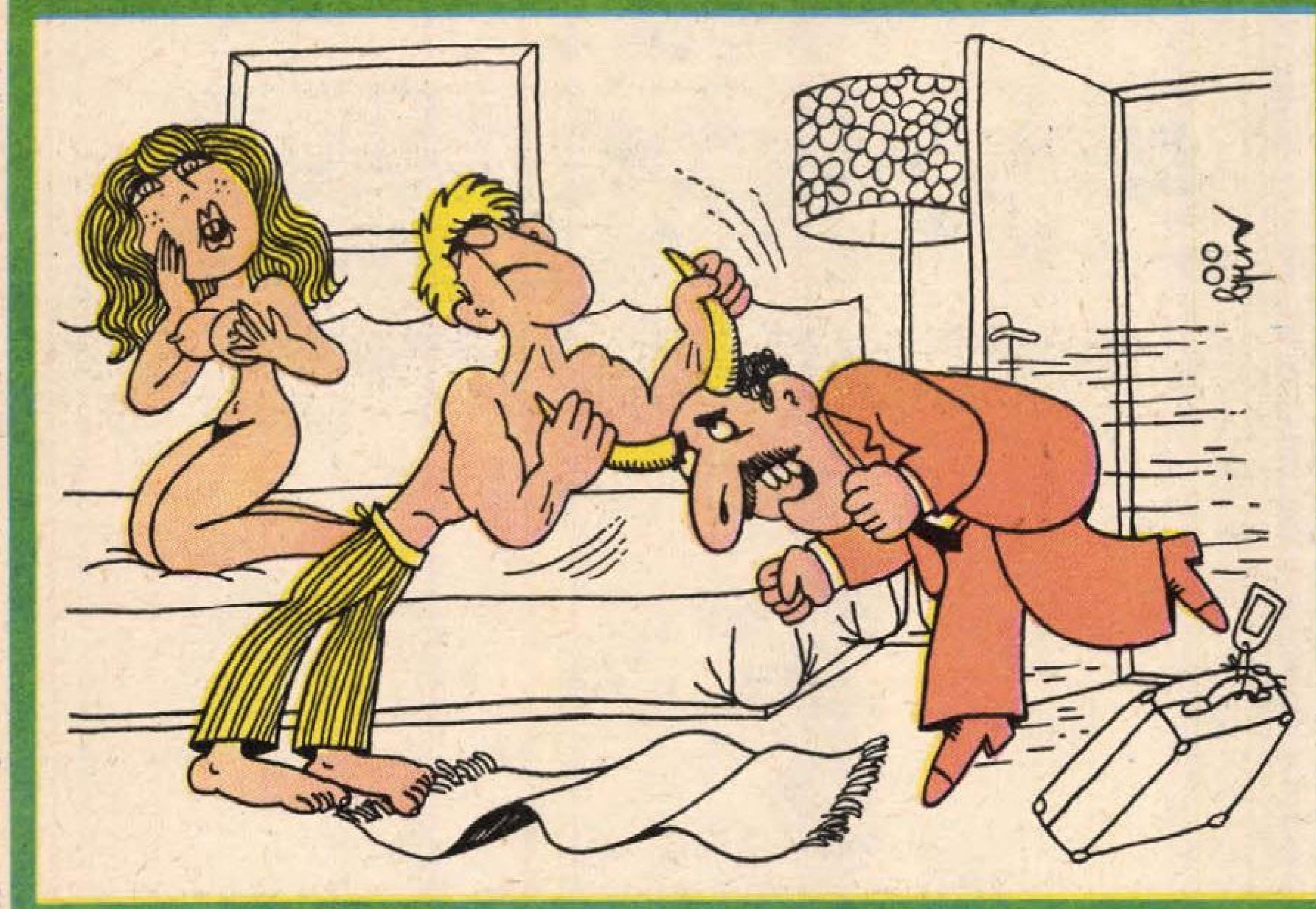
LEHOCZKI, VÁRNAI, BRENNER, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, DALLOS

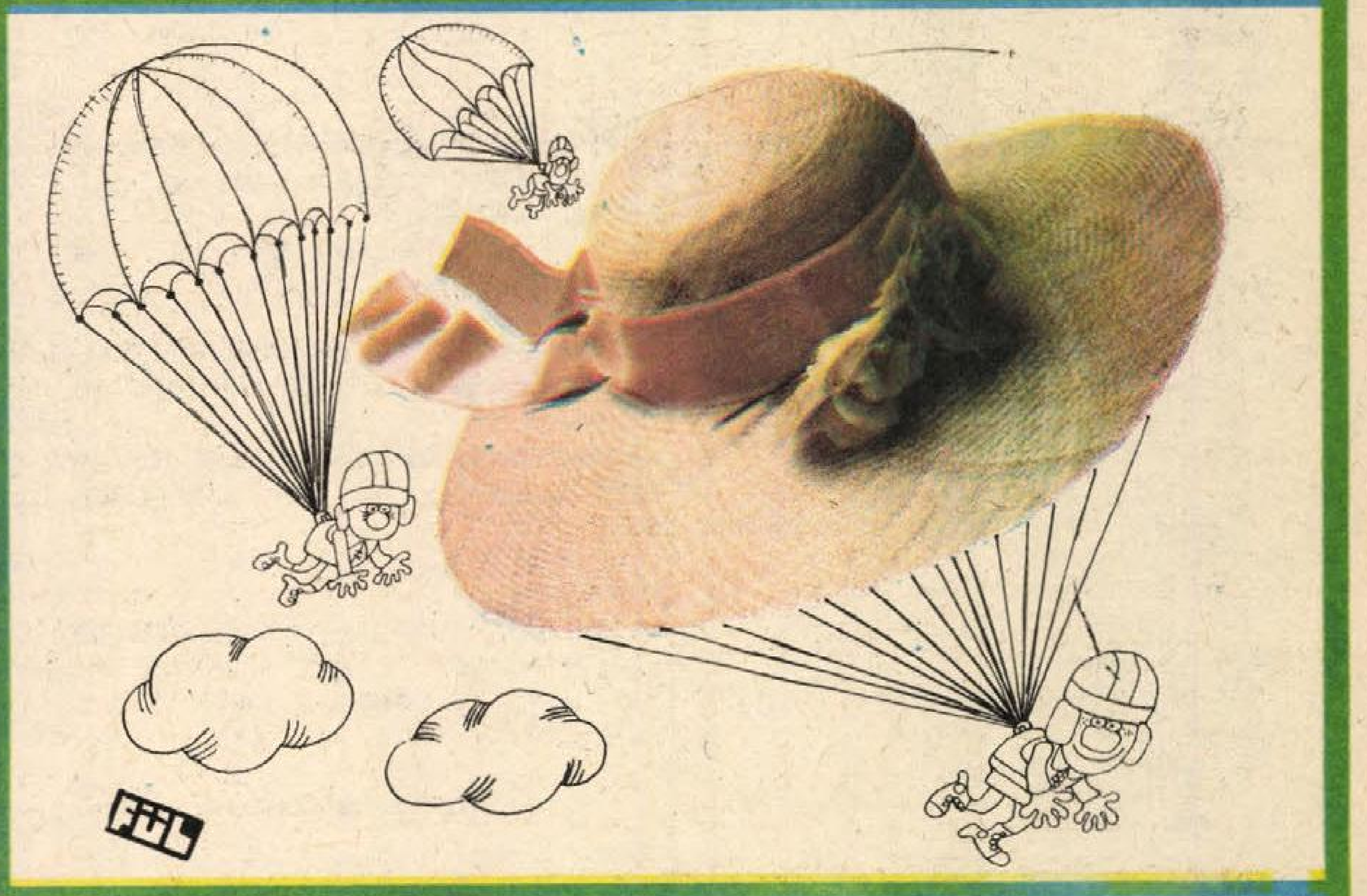

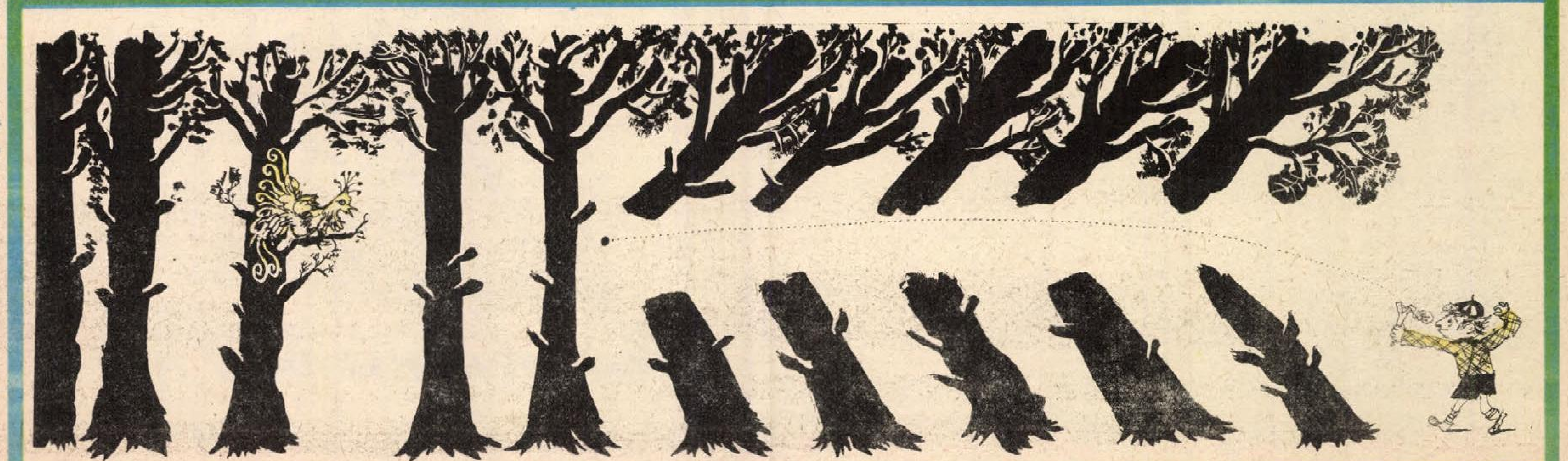

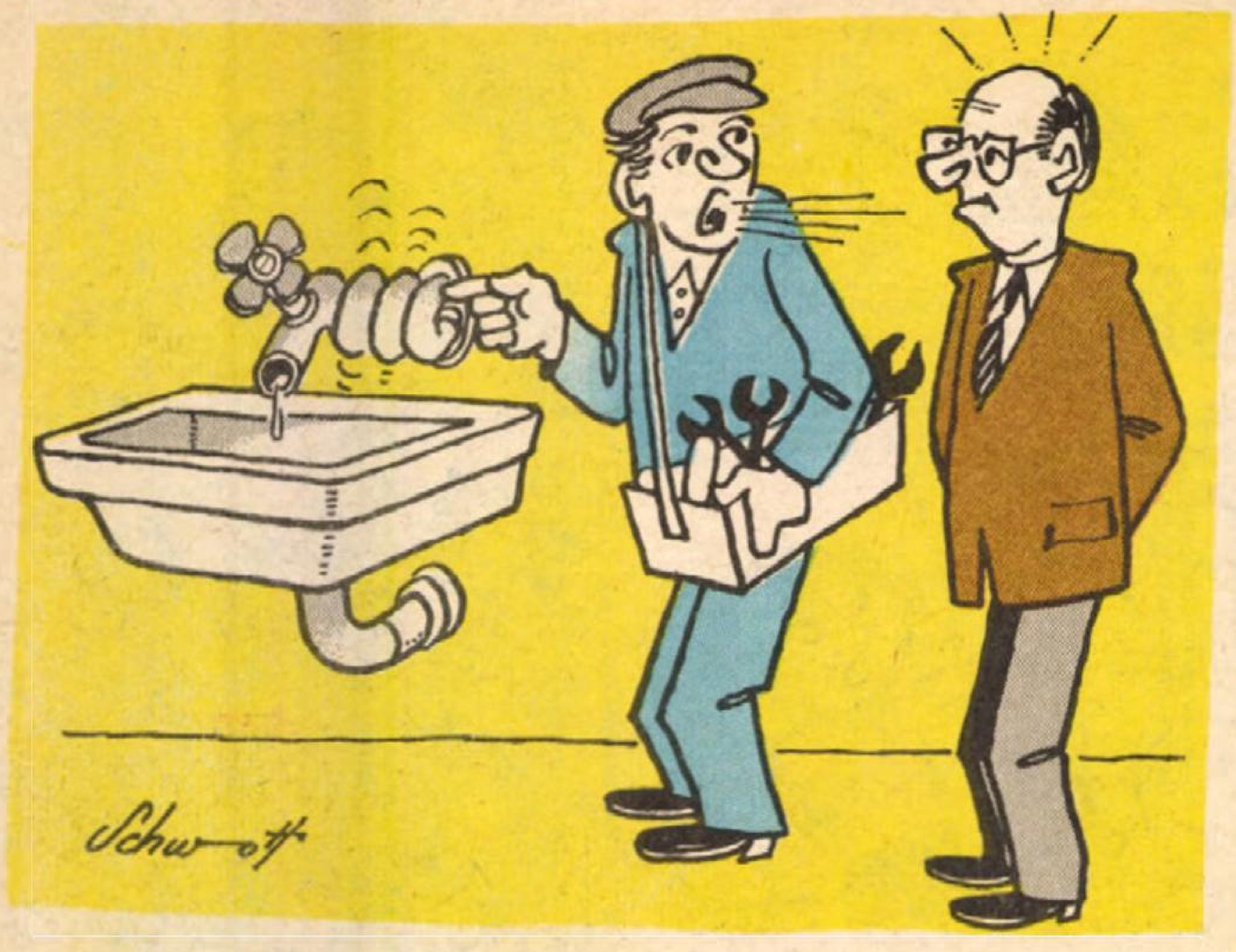

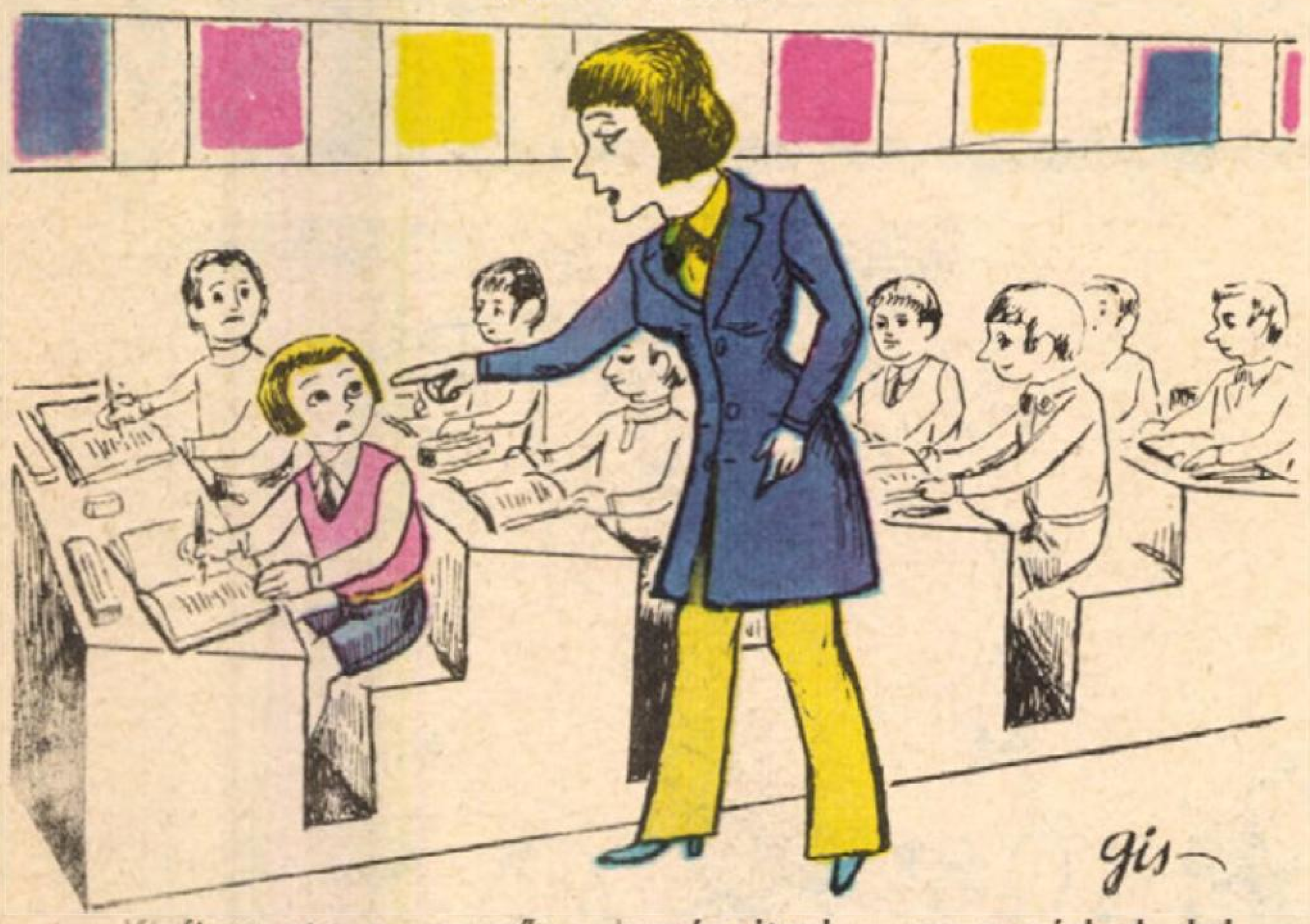

– Ezt már valaki csavargatta!

MAI GYEREK

– Kisfiam, te egyszerűen lemásoltad a szomszédod dolgozatát.
– Igen, mert megvettem tőle a licencet! ...

TRIBÜN

Ez a karácsonyi sztori most érkezett Amerikából. Nem aktuális, de jó.

Tehát a bridgeporti sportcsarnok igazgatósága kihirdette, hogy december huszadikán ingyen mehet be a kosárlabdameccsre az a szurkoló, aki Télapókosztümben érkezik. Aznap délután hóvihar tört ki és Frank Bellati piros bársonyköpenybe, térdig érő szakállba öltözve amúgy puttonyosan ötven kilométeren át birkózott a förgeteggel, a rémséges útviszonyokkal, amíg a sportcsarnokhoz ért. Ott aztán közölték vele, hogy a mérkőzés — éppen a hóvihar miatt — elmarad.

— Nem idézhetem szó szerint, hogy mit mondott — mesélte Bob Beslove, a sportcsarnok igazgatója —, de Télapótól ilyesmit még sosem hallottam.

* * *

Az edző beszól a ringbe a ronggyá vert bokszolóhoz:

— Persze, hogy nem hallod a számlálást. Hiszen a bírón fekszel.

A West Bromwich—Bolton mérkőzés első félidejében megnyíltak az ég csatornái, ronda hideg eső kezdett zuhogni. A szurkolók — jó angol szokás szerint — énekelni kezdtek. Ezúttal egy spirituálét rögtönöztek Remi Moseshez, a hazai csapat középpélyásához:

— Moses, Moses, állítsd el az esőt.

Mit ád az ég, az eső tíz percen belül elállt.

És elkezdett havazni.

* * *

A gazdag kaliforniai sportklub egyszerre három új medencét épített.

— Ennyire legalább szükség van — magyarázta a főtitkár. — Kell egy mélyvíz a versenyzőknek, egy sekély víz a kezdőknek, ez világos ...

— Na és a harmadik medence?

— Az üresen marad. Azok számára, akik egyáltalán nem tudnak úszni.

* * *

A sportrepülő felesége kétségbeesetten meséli a barátnőjének:

— A férjem szörnyen babonás. Hetek óta próbál túladni a fekete macskánkon. Ma például magával vitte az edzésre és megesküdött, hogy hatezer méter magasban kidobja a gépből.

— Na és — mondja a barátnő. — Miért vagy kétségbeesve?

— Miért? Miért? Mert a férjemnek még se híre, se hamva, a macska viszont rég itthon van.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Azt mondják, hogy apám eszét örököltem.

— Akkor magának valószínűleg nagyon sok testvére van, akikkel osztoznia kellett.

A jól kereső mérnöktől megkérdezi valaki:

— Mondja, tulajdonképpen miért nincs maguknak gyermekük?

— Tudja kérem, az egész lakásunk barokk stílusú, és ehhez olyan nehéz megfelelő gyereket kapni.

AZ OLVASÓ OLDALA

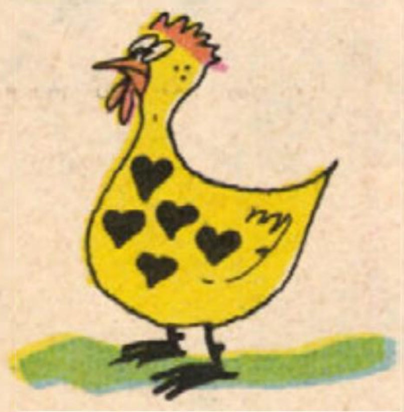
ESZI, NEM ESZI . . . ?

1

Sokszívű csirke . . .

A budafoki piac hentesáruüzletében félkiló fagyasztott csirkemájat vettem, a Zala megyei Baromfifeldolgozó Vállalat termékét. 21 db szív és 9 db máj volt a csomagban. Vajon hová került a csomagból kispórolt máj? A sokszívű csirke pedig lehet ugyanolyan érdekesség, mint annak idején az ötlábú borjú volt.

Galló Ferencné
Bp., Leányka u. 38. 1221

2

. . . és csupacsont csirke

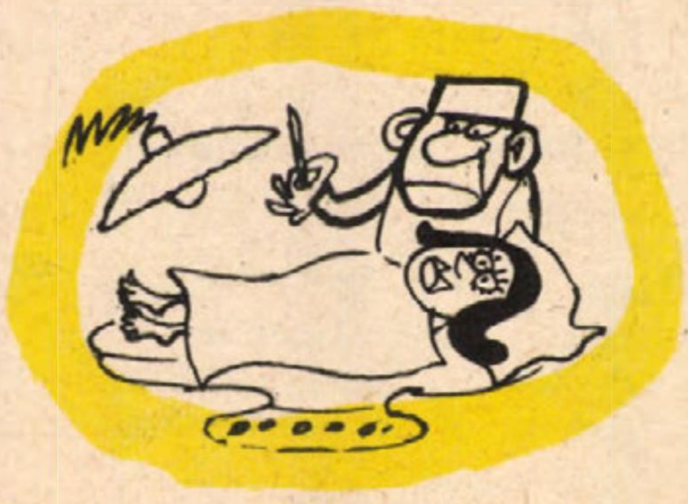
Csirkeaprólékot vettem a húsboltban. A csomagot felbontva hat lábat, három fejet, nyakat, egy kis zúzát meg májat találtam benne. A fej-láb kilója 6 forint, a nyaké 16 forint, az aprólék kilója 24 forint. Nyilván ezért kaptam nagyrészt csupacsontot, de azért ez becsapás!

Kiss Imre
Bp., Rákóczi út 69. 1081

3

Szilánkok a sajtban . . .

Galambos Szilveszter Szilánkok című rovatát a Ludasban szeretem: a disznósajtban levő szilánkokat annál kevésbé. Sajnos, evés közben nem vettem észre, mit nyelek le. Amikor jöttek a fájdalmak, kihívtuk az orvost. Megoperáltak és kivették a vakbelemben levő egy-másfél centi hosszú csontszilánkokat. A magyar élelmiszeripar nem darálhatná le inkább a csontszilánkokat a fekete-

borssal együtt, hogy úgy kerüljön a sajtba, a könnyebb emészthetőség kedvéért?

Jakab Jánosné
Miskolc, Pázsit u. 3. 3527

4

. . . és a málnaszörpben

A Szobi Gyümölcsfeldolgozó Szövetkezeti Közös Vállalat forgalmazta azt a málnaszörpöt üvegben,

amelynek üvegében is volt üveg, nemcsak málna, legalábbis üvegszilánk, nem is egy. Hogy került vajon bele?

Tóth Erzsébet
Bp., Üdülő út 19. 1021

A CÍMZETT VÁLASZOL

Járjunk többet moziba

(Ludas, 7. sz.)

A Pest-Buda mozi pénztárosa a jelzett napon valóban később nyitott, ezzel bosszúságot okozott a vendégeknek. Az esetért a filmszínház vezetője a felelős, őt és pénztárosát figyelmeztetésben részesítettem. A történtekért szíves elnézést kérünk.

Nagy Sándor igazgató
FŐMO

Önnek is csattog a hűtőszekrénye?

(Ludas, 8. sz.)

A panaszt a Hűtőgépgyár Márkaszervize rendezte, a készüléket egy új gyári készülékre kicseréltük.

Szalay Géza ig. h.
Hűtőgépgyár, vevőszolgálat

Vatta

(Ludas, 8. sz.)

Jogos felvetésükre szíves tájékoztatásul közlöm, hogy a vattatermékek az Ipari Termékjegyzékben nem a Csecsemőruházat, hanem az Egyéb textilipari termékek között szerepelnek. Észrevételük alapján a kiigazításról egyidejűleg intézkedtem.

Bérczi Béla főoszt.vez.
Országos Anyag- és Árhivatal

Ki mit keres?

. . . másfél évtizede szenvedek mozgásszervi betegségben, nagy szükségem lenne a Polcortolone című lengyel gyógyszerre, hol kapható?

id. Kovács Gábor
Kenyeri II., Béke u. 37. 9514

. . . merre található vajon samottpor?

Gábriel Sándorné
Gyömrő, Klapka u. 91. 2230

. . . hónapok óta hiába keresek 5 pólusú tuchelaljzatot . . .

Asztalos Ádám
Bp., Tasnádi u. 22. 1125

. . . Supraphon gyártmányú lemezjátszóhoz csakugyan képtelenség pick-up betétet kapni? Kiutazhatok érte Csehszlovákiába, de akkor mire való a KERAVILL?

Földi Károly István
Bp., Ronyva u. 5. 1133

. . . tv-készülékemhez hónapok óta keresek adaptert, mert a második műsort is szeretném fogni, hol található?

Tóth Antal
Tapolca, Kandó K. u. 5. 8300

. . . keresek olyan ikersportkocsit gyermekeimnek, amelynek felső része személygépkocsiban is használható.

Körmöczi János
Baja, Fehér u. 30. 6500

. . . 50 literes vagy annál nagyobb üst miért nem kapható?

Bökönyi György
Szeged, Orsovai u. 14. 6726

. . . M—103-as típusú gáztűzhely ajtajához húzórugókat keresek.

Elekes János
Batyk, Dózsa u. 72. 8797

. . . ülőkádat kerestem — eddig — hiába, van valahol?

Bergthaller Istvánné
Bp., Dob u. 69. 1077

. . . 1936-ban jelent meg, osztravai, magyar nyelvű kiadásban Csáky Sándor könyve: XX. század Szakácskönyve, ezt keresem.

Molnár László
Mátraderecske, Domb út 8. 3246

. . . Venesz József—Túrós Emil: Egységes Vendéglátó Receptkönyv és Konyhatechnológia című könyvét keresem.

Sebők Miklós
Mátraháza, 2. sz. Honvéd-üdülő 3233

. . . sclerosis multiplexben szenvedek, hónapok óta nem kapok Delphikort, Polcortolonét és Lioresal tablettát, hol tudnék hozzájutni?

Drégely Imréné
Mélykút, Kun Béla u. 3. 6449

. . . cseh gázpalackomhoz keresek homályos üvegburát . . .

Hámori Károly
Bp., Dembinszky u. 22. 1155

. . . palával való tetőfedéshez több ezer viharkapocsra lenne szükségem . . .

Kenyeres Ferenc
Endrőd, Selyem u. 9. 5502

TÜCSÖK és BOGÁR

NYOLCADIKOS FIÚK!
BIZTOSÍTSÁTOK JÖVŐTÖKET!

Kosztról, kvártélyról, fűtésről, világításról az állam gondoskodik, mosás, vasalás ingyen. Könnyű munka (staniccliragasztás) megfelelő teljesítménybér ellenében.

(Az Ifjúsági Magazinban fedezte fel dr. Salamon Péter)

TIZEZER KACSA kelt ki pénteken a Szarvasi Halteny...ztési Kutató Intézetben.

Jó kis meglepetés lehetett! Kíváncsiak lennénk, mit vártak.

(A Magyar Hírlapban fedezte fel Hajnal Ildikó, ceglédi olvasónk)

15-én (szombat)

Van-e szexuális forradalom?
Előadó: **dr. Garndtner Gábor**
Ünnepi megemlékezés az 1848-as forradalom és szabadságharc 132. évfordulójáról

Ne csak talpra, magyar?

(A Komáromi Műsor c. füzetben fedezte fel Karikó Miklós)

Éjjel nem lehet, nincs mivel

Akkor talán nappal, ha addigra van mivel.

(A Nagyítóban fedezte fel B. J.)

A sütőipari termékek összetétele szigorúan meg van határozva — attól eltérni nem szabad. Mivel a túróba mazsolát is kellene tenni — és ez már hosszabb ideje hiánycikk —, a termék gyártását be kellett szüntetni. A túrós pite hiányát a lekváros bukta gyártásával igyekszünk pótolni.

A Túró Rudiét meg bizonyára Rigó Jancsival.

(A Somogyi Néplapban fedezte fel Andódy Irén, kaposvári olvasónk)

körét gyakran vendégül látta a büfében és nagy összegekben snóblizott. Hogy ebből származik-e a több mint félmilliós leltárhiány, megnyugtatóan nem lehetett bizonyítani.

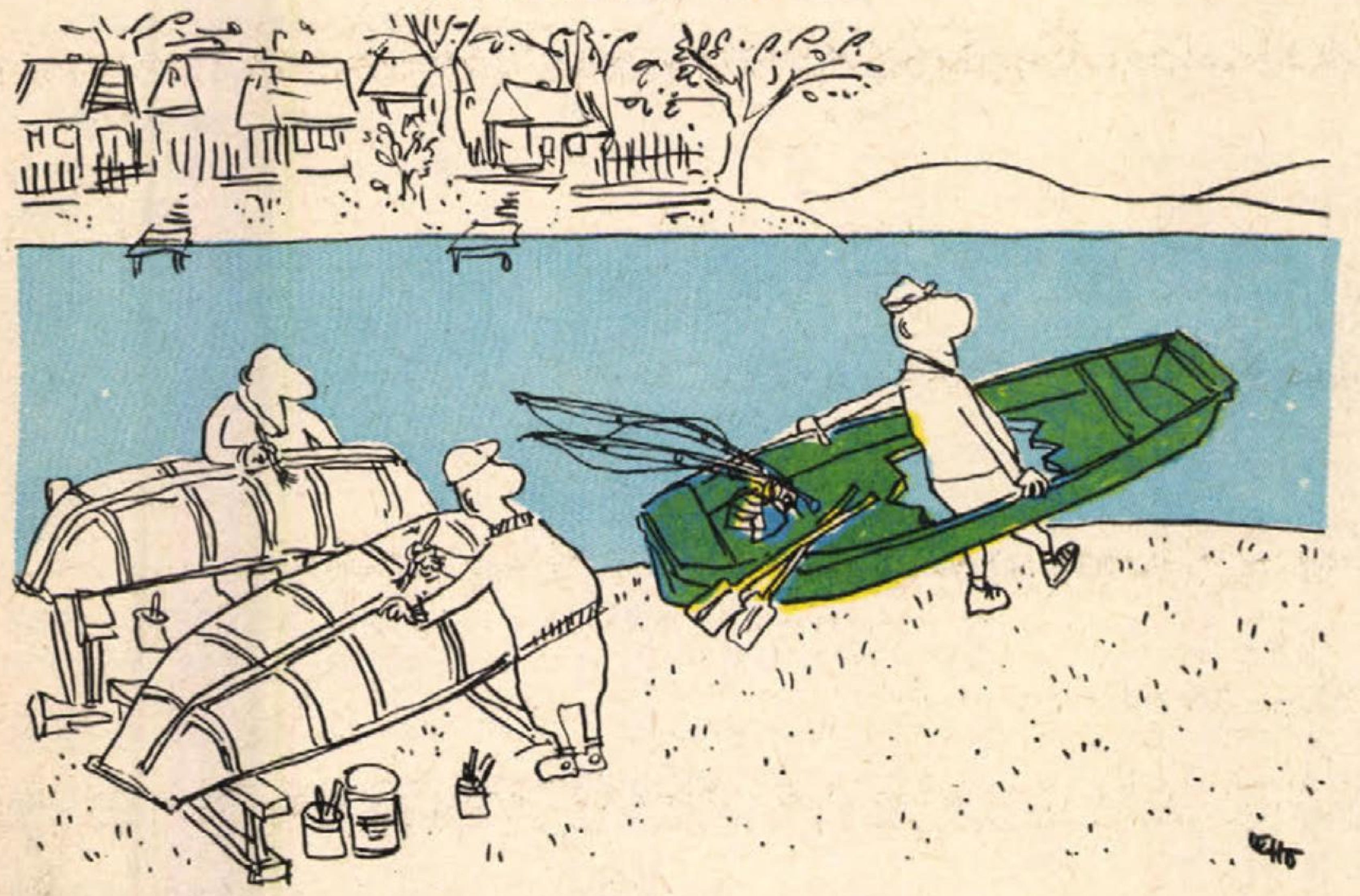
Még inkább megnyugodnánk, ha kiderülne, hogy a félmilliót nem is elsnóblizta, hanem elsnúrozta. Nyugalmunk nem ismerne határt, ha bebizonyosodnék, hogy még csak a snúrozás esete sem forog fenn, hanem a félmilliónak az „Itt a piros, hol a piros" című szórakoztató játék huzamos űzése során kelt lába.

(A Magyar Nemzetben észlelte Schmalhoffer Józsefné)

– Én mindent megadok a gyereknek! Apja is kettő van...

ELHANYAGOLT CSÓNAK

SZÖSZÖCSKÉK

Azt mondja a Delta című tévéműsor bájos vezetője, hogy néhány évvel ezelőtt már-már megkongatták a szén, mint számbajöhető energiahordozó fölött a *vészharangot.*

Sebaj. Amíg a *lélekharangot* meg nem kondítják fölötte, addig — harang ide vagy oda, sőt akár ide-oda — *semmi vész.*

—o—

Ha már a televíziónál tartunk: számomra érthetetlen, mitől oly hajmeresztően alacsony a benne elhangzó fordítások színvonala.

A párizsi Olympia színpadán bemutatnak egy jeles illuzionistát. Az eredeti szöveg szerint: *„Ce monsieur nous vient du Sud des États-Unis"* — vagyis, hogy ez az úr az Egyesült Államok déli részéről látogatott el hozzánk. A fordításban azonban ezt halljuk: „Ez az úr *Dél-Amerikából* érkezett."

Egy másik színpadon a Brotherhood of Man nevű popegyüttes zeneszerzőjét mutatják be, majd megkérik, fáradjon le a nézőtérre, hogy a produkció elkezdődhessék. *„Arra akar menni?"* — tuszkolja, legalábbis a magyar hang szerint, a műsorvezető lefelé a szerencsétlent, aki hogy is ne akarna, próbáljon csak nem akarni! Aki nem akar, az a fordító. Például nem akarja megérteni, hogy amit a német ezzel a formulával fejez ki, azt egy ép esze birtokában levő magyar ember így mondaná: *„Erre tessék."*

És közben a tévé épületén kívülre mutatna. A fordítónak.

—o—

Még egyszer tévé. (Aztán abbahagyom, ígérem. Legalábbis mára.)

A tatárjárásról szólamlik a szent kaszniból valaki, futólag megemlítve, hogy az a XII. században történt. Lehet, hogy az illető szakértő babonából nem hajlandó a tizenhármas számot még csak az ajkára se venni, de hát ettől még 1241—42 — fájdalom — a XIII. századra esett, nemde. Ezt — legalábbis így hittük eddig — minden gyerek tudja.

Tessék csak megkérdezni az élsportolókat. Lehet, hogy a tatárjárásról nem mindegyikük tud mindent, de azt még ők is hibátlanul meg tudják válaszolni, hogy a *Tatára-járás* a XIX., avagy a XX. században kezdődött-e.

Márpedig ebben ők a szakértők.

—o—

Szilágyi György „Hanyas vagy?" című monológja még élénken él a közönség emlékezetében. Hát még a pályatársakéban! A minap például a Rádiókabaré két humoristája (véletlenül éppen Szilágyi hajdani, rádióbeli szobájában) egymás cipőjét nézegetve, lábbelikről cserélt eszmét.

— Te hanyas vagy? — mutatott társa lábára az egyik.

— Negyvenegyes.

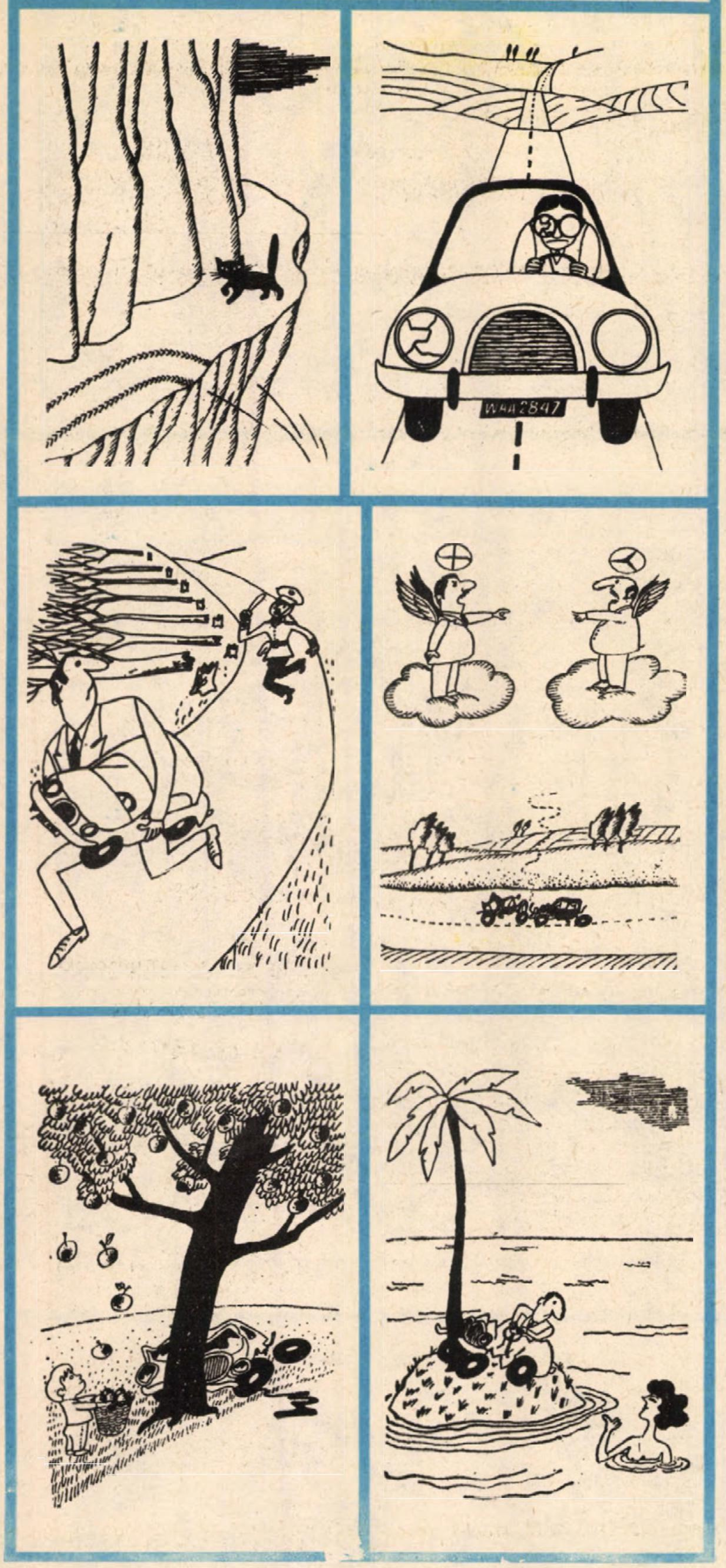
— Én is. Látom, mi *félcipőkből is megértjük egymást.*

Tímár György

IMPORT HUMOR

Emberek és autók

ERYK LIPINSKI RAJZAI A VARSÓI SZPILKIBŐL

A mérges albérlő

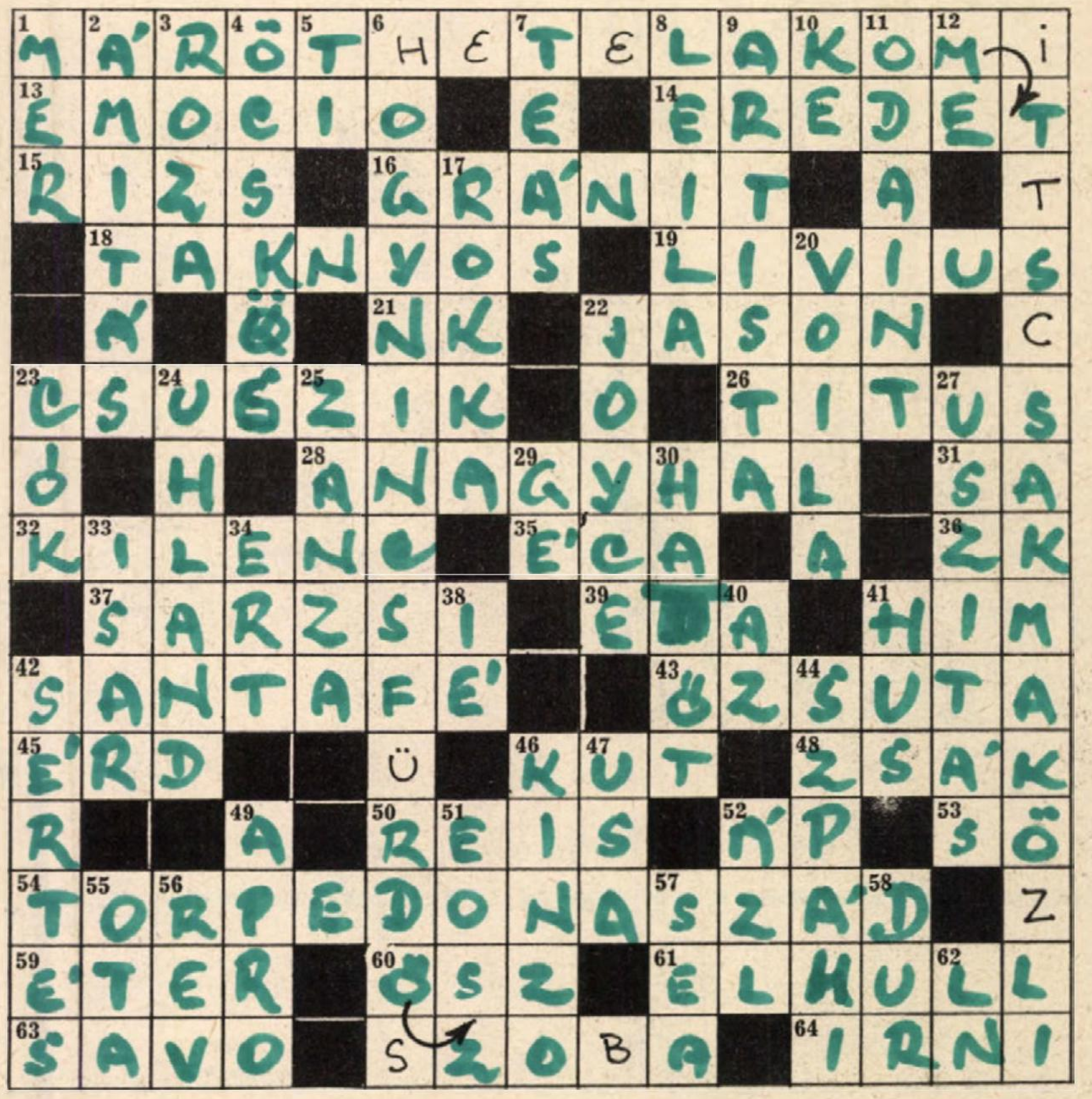
Pemetey, az egyébként jómodorú albérlő felháborodottan mondja a főbérlőjének: — Vízszintes 1. — függőleges 6. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 21-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Felindulás, erős érzelem
14. Valaminek a kezdete
15. Tápláló eledel
16. Szemcsés-kristályos kőzet
18. Éretlen gyerkőc
19. Római történetíró
21. N. K.
22. Az argonauták vezére volt
23. Például a kígyó is, ha halad
26. Római császár volt
28. .... megeszi a kis halat
31. S. A.
32. Szám
35. Tanács, ötlet
36. Zakó egynemű betűi
37. Katonai rendfokozatot jelent
39. Baszk szeparatista szervezet
41. A nőstény párja
42. Kikötőváros Argentínában
43. Egy erdei vad nősténye
45. Helység Pesthez közel
46. Víz van benne
48. Gabonát, tüzelőt szállítanak benne
50. Régi portugál és braziliai pénzegység
52. Köszönés visszafele
53. S. Ö.
54. Nagy sebességű hadihajó
59. Altatószerül használt folyadék
60. Évszak
61. ...... a virág, eliramlik az élet
63. Savanykás ízű folyadék
64. Betűket vetni a papírra

FÜGGŐLEGES

1. Van bátorsága
2. Megtévesztés, csalás
3. Női név
4. Fiatalabb fiútestvér
5. Személyes névmás
7. Ilyen kanna is van
8. Török női név
9. Cirkuszban lép fel
10. Kicsinyítőképző
11. Karmozdulattal magához hív
12. M. E.
17. Háziipari eszköz (fonáshoz)
20. Íme! — ismert francia szóval
22. Angol író és költő (az Ulysses írója, 1882—1941)
23. Mók ikerszava
24. Német költő (Ludwig, 1787—1862)
25. Összezsugorított emberfej az indiánoknál
27. A kutya támadásra ingerlése
29. Zenei hang
30. Ez a két szám vízipólóeredmény lehetne
33. A Duna mellékfolyója az NSZK-ban
34. Albert egyik fele
38. I. É.
40. Névelő
41. Fontos táplálék
42. Régen párbajt vont maga után
44. Lovas katona a régi török birodalomban
46. Gyötrelmes, nagy fájdalmat okozó
47. Nagyhatalom
49. Kicsike
51. A hajnal mitológiai istennője
52. Összekevert láz
55. Időhatározószó
56. Vissza: ütlegel
57. Tenger — angolul
58. A kemény hangnem
62. Köln egyik fele

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: **ÁRKUS JÓZSEF**

Főszerkesztő-helyettes: **MIKES GYÖRGY**

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220

Felelős kiadó: **TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest, V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 80.2308/2-16 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055

Felelős vezető: **BOLGÁR IMRE**

Index: 25 504

ISSN 0134—0611

A FŐNÖK SZÁMON KÉR

című rejtvényünk megfejtése:

— Hol a por az íróasztalom tetejéről? Néhány telefonszámot írtam rá!

200—200 forintot nyert:

Teszár László, Bp., Batthyány u. 14. 1015

Sólyom Imre, Kiskunhalas, Kuruc vitézek tere 40. 6400

Nádor Katalin, Bp., Nyisztor u. 8. 1148

A nyereményeket postán küldjük el.

A márciusi (3. szám) **LUDAS MAGAZIN** megfejtése:

„Nem sírhatom el senkinek, elkacagom hát mindenkinek."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Csávoly Noémi, Budapest, Attila u. 3/A. 1047

Győrfi Lajos, Szalkszentmárton, Rákóczi u. 30. 6086

id. Huszár Sándorné, Kiskunlacháza, MÁV-állomás, 2340

A nyereményeket postán küldjük el.

NAPÓLEON ÉS A SZERELEM

– Most már tudjuk, miért kapott ki Waterloonál!

SÁRKÁNYREPÜLŐK

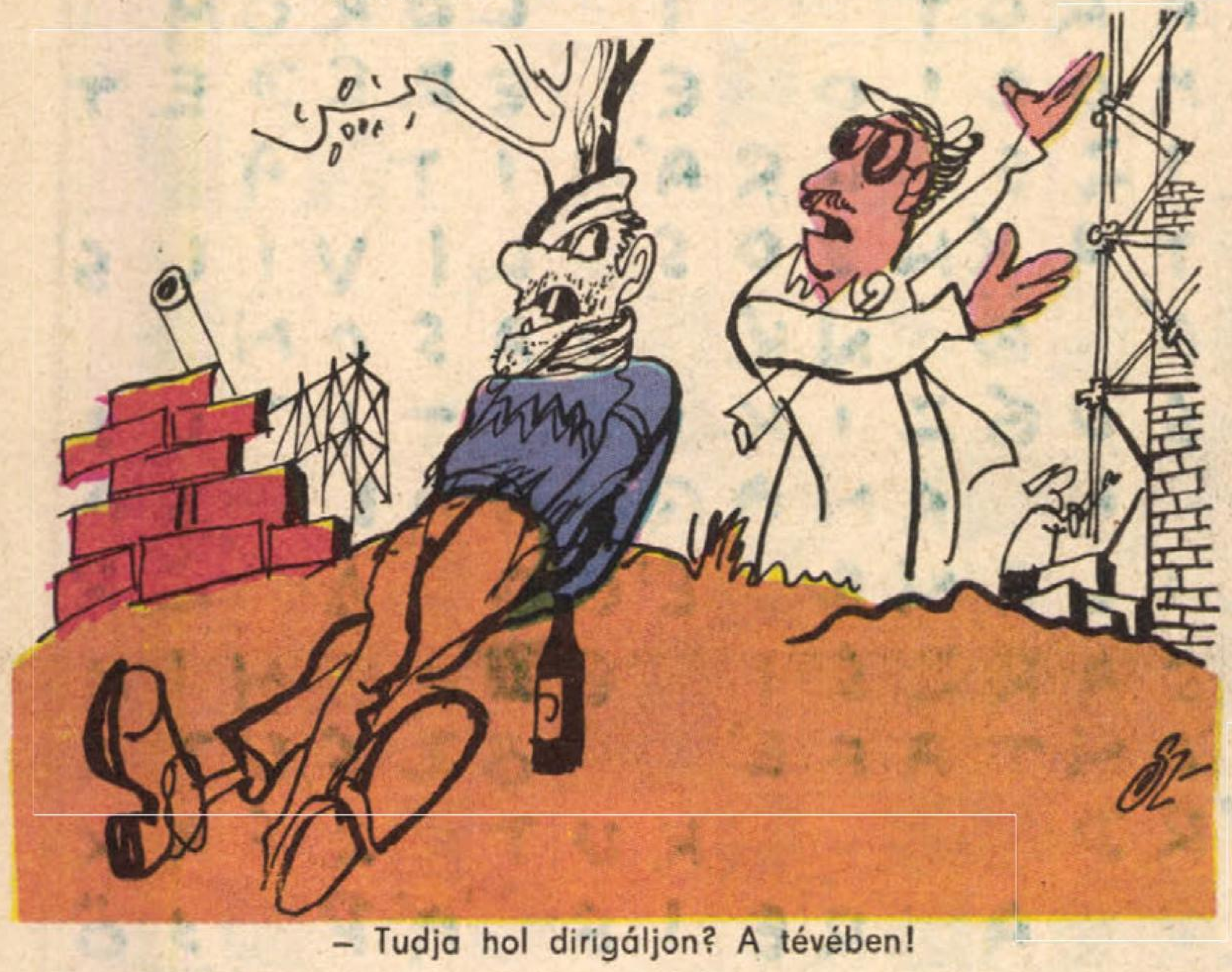

BABONA

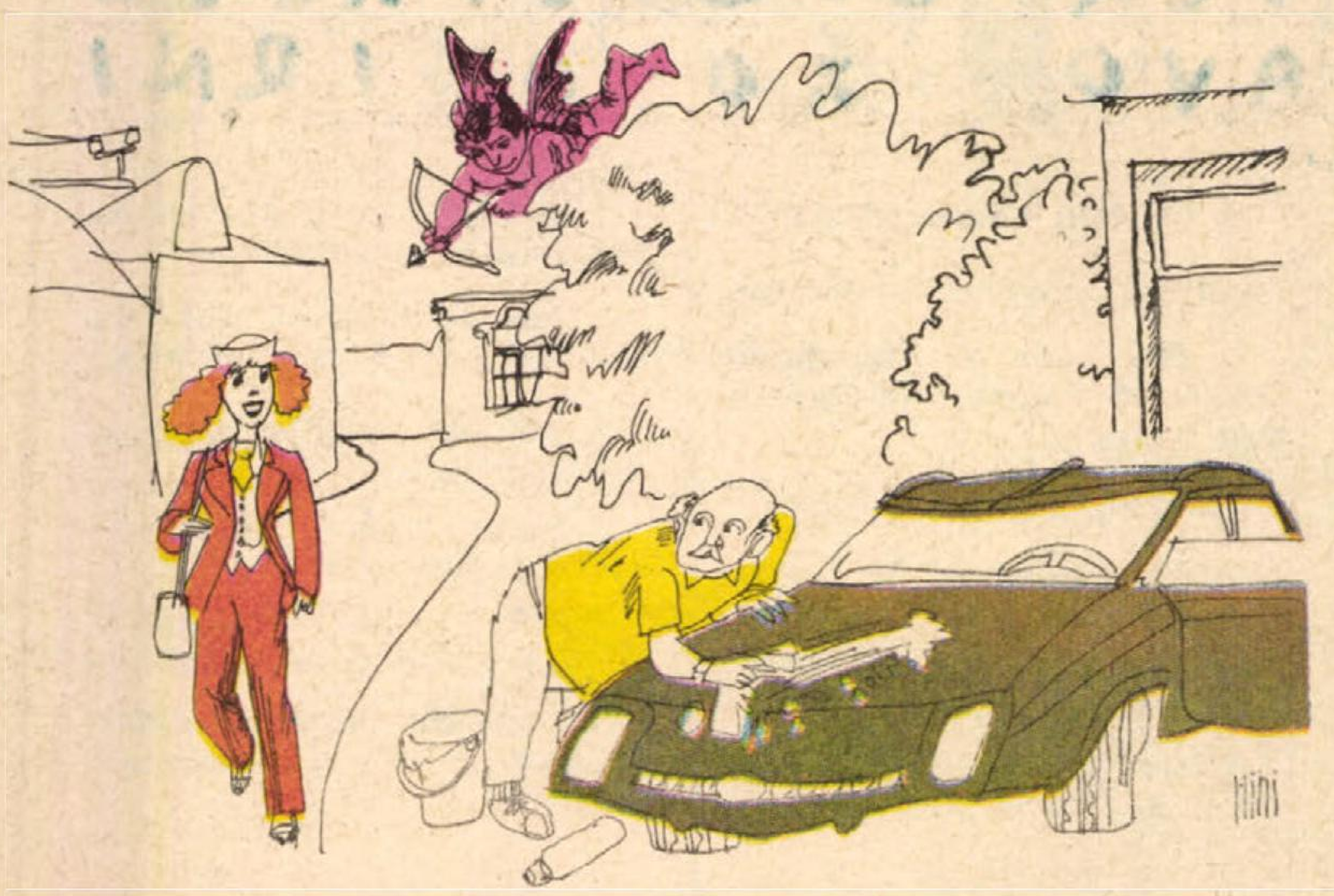
– Holdtöltekor szedett kakukkfüvet kell a tévére tenni, akkor jó lesz a műsor...

NEMZETKÖZI KARMESTERVERSENY

– Tudja hol dirigáljon? A tévében!

ÖRDÖNGÖS ÁMOR

TAVASZ: AZ ÁLMODOZÁS KORA

